Lc
N17 -
117782

உ

பரமபதிதுணை.

அகஸ்தியமகாமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பரிபாஷை நூ.

273
1·8

இஃது

மதுரை யானைக்கல்தெரு வித்துவான்

மு. குழந்தைவேலுப்பிள்ளை அவர்கள்

ஓலையேட்டுப்பிரதியின்படி

மதுரை வித்துவான்

க. குப்புசாமிநாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக்கோனார்

அவர்களாற்றமது

மதுரை வடக்குமாசிவீதி

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1917.

இதன்விலை] — [அணா 12.

Registered Copy Right.

செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட
மே மாதம் 1983 வருடம்
செப்பனிட்டு முடித்த
அக்டோபர் மாதம் 1983 வருடம்
ஆராய்ச்சி உதவியாளரின் கையொப்பம்
LC N17

உ

குருவே துணை.

அகஸ்திய மகா முனிவர்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பரிபாஷை ௩௱.

மூன்றாவது காண்டம் ௩.

கொத்தளக் குயிலாள் வேதங் கொடுக்கையாற் பாகம் வைத்து
பத்தமெய்ஞ் ஞான தீப மலைரனுஞ் சோதி பாதம்
சேர்த்திமாய்த் தொழுது போற்றித் துதிபெறப் பாஷை நூலின்
போக்கிவே மூன்றாங் காண்டப் பொருள்தனைப் புகலுவோமே. (1)

பொருளுறுமுற் காண்டந் தன்னிற் பூட்டினேன் வழலை நாமம்
அருள்பெற உப்பின் றிறை அறிவித்தேன் ஞானத் தன்னோ
இருந்தனை வெளிய தாக இயம்பினேன் ரெண்டாங் காண்டம்
குருமுகீற வழலை மார்க்கங் குரியது வகைசொல் வேனே. (2)

சொல்லுவே னிடையின் பாகந் துணிந்தவர் கைபாகங்கள்
வெல்லுவேன் செய்பாகங்கள் வேதமா முனிவர் சித்தர்
மல்லுவேன் மறைப்பை யெல்லாம் மனிதர்மே லிரக்கங் கொண்டு
அல்லுவேன் பாஷைக்கி அறிவர்போ ரறிந்து கொள்ளே. (3)

அறிந்துகொள் ளாத பேர்கள் அகம்படைத் தவரே மாண்டார்
தெரிந்திடும் நல்லோர்க் கிந்தத் திரைமறை யெல்லாந் தோன்றும்
சொரிந்திடும் பாஷை நீக்கித் தோணுமெய்ப் பொருள்க ளெல்லாம்
விரித்திட வேணு மென்று வகையது வுரைசெய் வேனே. (4)

உரையது ரெண்டாங் காண்டத் துரையறி பவனே வாசி
நிரையது சிவயோ கத்தில் நிலைத்தவ னவனே யாகும்
புரையது நின்ற பின்னைப் பரிசனை ஆரம் பூண்ட
கரையது அறிந்த பேரன் கனிந்தசொல் மொழிந்தா ரன்றே. (5)

மொழிந்ததொரு குன்றிரங்க ளைத்துமுண்டு-மொழியாது மிந்த நூல் கிட்டாதையா, பளிங்கிபிலைக் குகைதனிலே வாசஞ்செய்யும்-பரிந்ததொரு பெரியோரை யடுத்துக்கேட்டால், தளிர்த்தவரு மனமகிழ்ந்து நூல்களீவார்-தற்பதமே சேர்வதற்கு வகையுஞ்சொல்வார், குளிர்ந்தருமை நூல்கொடுக்கும் போதுமக்கள்-குருபதமே கதியென்று நூல்வாங்கே. (6)

நூல்வாங்கிப் பயனறிந்து குரைவையப்பாரு-துணுக்கமதாய் வினையமதைத் துப் பொருளைக்காணு, பால்வாங்கிக் காய்ச்சியுரை மோர்தான்விட்டுப்-பக்குவமாய்த் தயிர்கடைந்து வெண்ணெய்வாங்கி, பால்வாங்கி நெய்யெடுத்த உண்மைபோலே-பனிரொளில் வாக்காஸ்திர வினையம்வைத்து, கோல்வாங்கி நடப்பதுபோற் சுளினைகண்டு-குருமுறையைத் தவறுமற் குறிப்பாய்ப்பாரே. (7)

கற்பத்தின் குணம்.

குறியான கற்பத்தின் குணத்தைக்கேளு-கூறவே நூலகதனிற் சொல்லொண்ணாது, நெரியான மூலயங்கே விள்ளொண்ணாது-கேசரியா மனத்தோரைச் சேர்க்கொண்ணாது, பரியான யிஸ்வரியாள் சாபமீவாள்-பஞ்சமா பாவமதுங் காணாகதே, மரியான சிவஇமைட்சாபமக்காள்-மதத்தான கொடுமைவந்து சூழுந்தானே. (8)

சூழுமடா தவமுனிகள் சிவிகள்சாபம்-சூழ்ந்துகொண்டா லொருவராற் றுக்கொணுது, மாழுமடா அவன்குலமு மற்றுப்போகும்-மகத்தான கொடுமுடியும் வேகும்பாரு, ஆழுமடா சாத்திரத்தை வெளிவிடாதே-அன்புள்ள பிள்ளைகளை அழைத்துச்சேரு, வாழுமடா அவனினையும் (குரு) வெறிதெரிந்து வையகமு மிவனைக்கொண்டாடும்பாரே. (9)

பாரப்பா புவிதனில்வாழ் கிலப்பயிரைப்-பாலோக மினிசனிதைப் பருவம்பார்த்து, சேரப்பா அதனிறமுஞ் சிவத்தமின்மான்-சேமசித்தை தவமிமைமயதிவுள்ளவராய், காரப்பா மானருகி விருத்துகொண்டு-கனியலே நாட்பழக்கம் பண்ணிக்கொண்டு, சேரப்பா கேட்டதெல்லா மாணுக்கியந்து-செடிபூக்கும் பருவமதிற் பூவைவாங்கே. (10)

நாதவுப்பு.

வாங்கியதோர் பூவதனை பிற்தான்றன்னில்-மக்களே கடுராவியில் வைக்கும்போது, தாக்கியதோர் பூமது வீரயபோடு-தனியுரமு மூப்பூவும் புணரும்போது, எக்கியே திரியாதே குகசிக்கு-இடைசமனுத் தானெடுத்து இணக்கம்பண்ணிப், பாகுமியேயிட்டு பூணீருசமனிடையாய்ப்-பக்குவமாய்த் தானெடுத்து ரவியில்வையே. (11)

பூணீருப்பத்தி.

ரவியில்வைத்துக் கொண்டையிலே வினையுபூணீர்-தவகாரணுஞ்சென்றபின்பு சிருபசளிரும், குவியவே முறிந்துவிட்டுக் கொண்டும்போது-கொண்டுஞ்சருக்கு மூன்றுகாரணமபின்பு, தவிமிலே வெடியுப்புச் சாரங்கட்டிச்-சரிமிடையாய்ச் சேர்த்துமே பனியில்வைக்கப், புளியுமே சிவமதனைத் தெளிவுவாங்கிப்-புண்ணியனே வீரமது பூரம்போடே. (12)

போட்டவுடன் முறிந்துநன்றாய்த் தெளிவுமாகும்-புகழ்பெரியபூணீரில் விட்டுக்கொண்டு, காட்டமுடன் மூன்றுகாரணமபின்பு-நல்லவுடனதன்னை விட்டுநன்றாய்த், தேட்டமுடன் ரவியில்வைத்து நாளைவென்றுச்சேரப்பா பூணீரில் சேர்த்துக்கொண்டு, கூட்டமுடன் கொண்டையிலே கொழுவகன்னைப்-கோலதமலர் பாதமதில் வைத்துப்போற்றே.

போற்றவது வெகுபதனம் வைத்துப்போற்று-புண்ணியனே வடுகுதுக்கும் பூசைபண்ணு, சாற்றுவது ரவிமதியைச் சுழினைக்கேற்றிச்-சுடுசாரசமாதியிலே தவகான்வைத்து, ஏற்றுவது அதற்கிடக் கொண்ணேபோட்டு-இருக்கிவோய் சிவபூசை வாரமொன்று, ஆற்றுவது குளிதிறந்து பூணீருப்பை-அப்பனே யெடுத்திடுவாய் பீங்கானுனே. (14)

பீங்கானைத் தானெடுத்துப் பூத்ததுவைப்-புண்ணியனே வெகுபதனம் பண்ணிவைப்பாய், நீங்காத பூரமென்றும் வீரமென்றும்-நீக்கமில்லாத காரமென்றும், தாக்காத சாரமென்றும் வெடியுப்பென்றும்-தன்மையுள்ள யித்ற்குவெகு நாமமுண்டு, பாக்கான பொருளல்லோ பூணீதானும்-பல்விதமாய்ச் சொல்லுகின்ற நாமந்தானே. (15)

நாமந்தான் சித்தர்வெகு நாமஞ்சொன்ன-நாமமதை வெளிதோணச்சொன்னேன்யானும், சோமந்தான் பரிபாஷைக் கருவைநீக்கிச்-சொன்னதினுல் சித்தரெல்லாம் குகைக்குள்வைத்தார், வாமந்தனவர்தயவு யென்மேற்கொண்டு-வாங்கியே தவமுனிவர்க் கியந்தேன்யானும், சேமந்தான் கருக்குருவு மறிந்துகொண்டு-சின்மயமே பெரிதென்று யிருந்தார்பாரே. (16)

பாரப்பா இக்கொணரும் கிழக்குதன்னைப்-பக்குவமாய்த் தானெடுத்துக் கொண்டுவந்து, சேரப்பா சமைதனை வாங்கிநன்றாய்-கினைவாகப் பரண்...நி விட்டுக்கொண்டு, காரப்பா குடனது விடையேபோடு-கண்மணியே குழம்பிநிகற் கன்னம்போடு, கூடப்பா அன்னசத்து உப்புடியோடு-கொண்டிடுவா மருபிப்புக் கூட்டிடே. (17)

சேரடா வெடியுப்புச் சாரஞ்சினம்-செம்மையுடன் கல்லுப்பு இந்துப்பஞ்சம், வாரடா வகைக்கொரு பலமதாக-மக்களே சேர்த்து ஒன்றாய் மெழுகுபோலே, காரடா யிடித்ததன்றாய்த் தோண்டும் போது-கண்மணியே கெந்தியொரு பலமும்போடு, பாரடா தானொக்க முன் வெடியுரம்-பண்பான வீரமுடனஞ்சஞ்சேரே. (18)

அஞ்சமே வகைக்கொரு பலமதாக-அப்பனே கூடவிட்டு நன்றாய்க்குத்தி, செஞ்சமே பாண்டமதி லிட்டுமூடி-செடியாக மண் சீலை வலுவாய்ச்செய்து, கஞ்சமே நாற்சாறும் குழிதான்வெட்டி-கலமாகப் பாண்டமதை நடுவில்வைத்து, மிஞ்சமே குழிமூடித் தின்னைபோட்டு-மேன்மையுள்ள சத்திசிவ பூசைபண்ணே. (19)

பூசைபண்ணி மண்டலஞ்சென் றெடுத்துப்பாரு-புண்ணியனே சலமாக விற்குமப்பா, பாசைபண்ணி அக்கினை ரனியில்வைக்கப்-படருமடா உப்பதனைப் பதனம்பண்ணு, காசதனைப் பொருளாக வெண்ணவேண்டாம்-கண்மணியே யித்தடைப்புக் கனகமாகும், நேசம் வைத்து வெகுபதனம் பண்ணவேணும்-நினைவுகொண்டு பூசைமுகம் வைத்திடாயே. (20)

பிரம்ம உப்பின்பேர்.

வைத்துமே யிதற்குவெகு நாமமுண்டு—வையகத்திற் சித்தரெல்லாம் வரிசையாக, வைத்துமே பலவிதமாய்ச் சொல்லிவைத்தார்-நாம்சொன்னோம் பரிபாஷை கருவைநீக்கிக், கைத்துவிடா பிரமமென்னும் பேருமாச்சக் கருணையுடன் யான்சொன்னேன் சிவனுந் சொன்னார், வைத்துமே யிதினுடைய பெருமைமெத்தப்-பரம்பொருட்குக் குருபதத்தைப் பணிந்துபோற்றே. (21)

போற்றுவது ரெண்டுதிங்கள் இறக்குதன்னைப்-போதரவாய்க் கொண்டுவந்து சலத்தைத்தானும், ஆற்றுவது குடனது ரெண்டு போடு-அப்பனே கும்பிடுகற் சுண்ணம்போடு, ஏற்றுவது அன்னசத்து உப்புப்போடு-என்மகனே அமுரியுப்பு முடியினுப்பு, சாற்றுவது இறக்குக்கு னிடைக்கிரட்டி-தான்கூட்டி உரவிவிட்டு மையைபோற் றுத்தே. (22)

குத்தையிலே வெடியுப்புச் சாரஞ்சினம்-கொடுத்துவிடு பொரிகாரம் கரியுப்பஞ்சம், முத்தயிலே வகைரெண்டு பலமும்போடு-முன்கருவிற் சேர்த்ததன்று யிடிக்கும்போது, பத்தயிலே கெந்தியுமே பலமும்ரெண்டு-பார்மகனே காரசாரம் பலமும்ரெண்டு, சத்தயிலே மனோசிலையும் பலமும்ரெண்டு-தான்வெடியுப்பு பலம்ரெண்டு தாக்கிடாயே.

தாக்குவாய் லிங்கமது பலமும்ரெண்டு-தன்மையுள்ள சாதிலிங்கம் உரலிற்போட்டு, நோக்குவா யிடித்ததன்றாய் மைபோலப்பா-நன்மையுள்ள பாண்டமதி லிட்டுமூடி, வாக்கிலுறு சொன்னதென்று வெண்ணவேண்டாம்-வக்கிரனக்குச் சிறுபிள்ளை வாலைசொன்னாள், பாக்கியமென் றெண்ணியல்லோ மண்ணுஞ்செய்து-பதிவாகச் சமாது தனில் வைத்துப்போற்றே. (24)

போற்றுவாய் தேவியுட பூசைசெய்துப்-புண்ணியனே சிவபூசை பொருந்தச்செய்து, ஆற்றுவாய் பரதேசிக் கன்னம்போடு-அன்புடனே செய்துகொண்டு அருளைப்பெற்று, சாற்றுவாய் குழிதிறந்து யெடுத்துப்பாரு-சற்குருவைத் தான்போற்று சலமாயிருக்கும், ஏற்றுவாய் ரவிதனிலே வைக்கும்போது-என்மகனே சத்திசிவ மென்றுபேரே. ()

பேருமே யிதற்குவெகு நாமமுண்டு-பெருமையாய்ச் சொல்லி வைத்தார் சித்தரெல்லாம், ஆருமே யிதினுடைய பெருமைமெத்த-அப்பனே வாலைப்பெண் எனக்குச்சொன்னாள், ஆருமே கவர்கோடி தொந்தங்கோடி-சொல்லவொண்ணாத் தொழில்கோடி சுருக்குமெத்த, பாருமே யிதினுடைய பெருமைதன்னைப்-பாடுதற்கு நாவுமுண்டோ பாருபாரே. (26)

பாருநீ மூன்றுதிங்கள் இறக்குதன்னைப்-பார்மகனே மும்மூர்த்தி யானவர்தான், காரேநீ கயிமையுள்ள கருவதாகும்-காட்டாரகள் சித்தரெல்லாம் கருவைத்தானும், சீரேநீ வெகுகோடிமை யானவர் தான்-சித்தர்மெச்சக் கருவாமுஞ் செப்பொண்ணாது, கூறேநீ கயிமையுள்ள கருவைத்தானும்-கூறுகிறேன் திங்களிலே மூன்றுதானே. (27)

திங்களிலே மூன்றுவெகு திறமாம்பாரு-திறமான மும்மூர்த்தி யானவரை, தங்கயிலே சற்பனைகள் செய்யாமற்றான்-தனியாக வேர்வெதும்பி விழுந்ததாறும், பொங்குமுடன் கொண்டுவந்து திறமுண்டாக்கிப்-புண்ணியனே அக்கினைக்குப் பூரம்போடு, பக்கமிலாப் பூமியுட பூனீர்போடு-பதறுதே வெள்ளைக்கற் சுண்ணம்போடே.

போடடா வீரமுடன் பூரம்போடு-புண்ணியனே வெடியுப்புச் சாரம்போடு, கூடடா சாக்கெல்லாஞ் சரியிடைபோடுகொண்டு-கூட்டுவாய் இறக்கோடே யிடைமூன்றும், நாடடா யிடித்ததன்றாய்ப் பாண்டத்திட்டு-நன்றாக மேல்மூடிக் கவசஞ்செய்து, தேடடா குழிவெட்டிப் புதைத்துப்போடு-தேவியென்ற மனோன்மணியைப் பூசைபண்ணே. (28)

பூசையது மெய்பூசை சத்திபூசை-புண்ணியனே மண்டலந்தான் செய்துகொண்டு, சேசமது வைத்ததீபோர் மனதுகொண்டு-மின்றிடு வாய் அபிறுணியின் ஞானிவைப்பற்றி, பாசையது பரிபாஷைக் கருவை யெல்லாம்-பதிவாக நான்வெளியாய்ச் சொல்லிவைத்தேன்; மோச மது போகாதே கருச்சொல்லாதே-மூடரிடம் பேசாதே தனித்த இல்லே. (30)

தனித்திருந்து மண்டலந்தான் சென்றபின்பு-தாயான மனோன் மணிக்குப் பூசைசெய்து, அவித்திருந்த உப்புதனை யெடுத்துக் கொண்டு-அப்பனே ஆரதேதி பரதேசிக்கன்னம், குவித்திருந்து தான்கொடுத்து மிடுக்கில்வைத்துக்-குணமாகக் குகைதனிலே அடக்கம் பண்ணி, பனித்திருக்க வுப்புக்குப் பேர்தானென்னது-பரமகனே மும்மூர்த்தி காமமாச்சே. (31)

காமந்தான் வழலைக்கு வெகுபேருண்டு-காணடக்கிச் சொல்லிவைத் தேன் கருக்கமாக, சேமந்தான் காணுகின்ற சிறந்துமதனுக்-கிற மையது மெத்தவுண்டு கொண்டுவைத்து, பூமந்தான் கஸ்தூரி விட்டுக் கொண்டு-புண்ணியனே மெழுகதுபோ லிடித்துக்கொண்டு, சோமந் தான் பசனீர் படிகால்வாங்கித்-துவளவே பிசைந்துகொண்டுப் கலசத்தி லவையே. (32)

கலக்குமுன்னே அன்னசத்து உப்புகாணு-கனியான அண்டத் தின் உப்புகாணு, மலக்குமுன்னே பூமியுட காதம்காணு-மைந்தனே வெடியுப்புச் சாரங்காணு, குலுக்குமுன்னே வீரமொடு பூரங்காணு-குணமான இவன்வேம்பு உப்புகாணு, கலக்குமுன்னே கெந்திமொடு தாரம்காணு-கலமான மனோசிலையும் காணுமாமே. (33)

காணுடனே காந்தமொடு சிக்கிகாணு-நன்றான உரம்காணு விக்கம் காணு, காணுடனே யிவையெல்லாம் பசனீர்விட்டுக்-கண்மணியே யரைத்துநன்றாய் முன்கருவிற்சேரு, சேருடனே சவ்க்கிநன்றாய்ச் சமாதில்வைத்துத்-தூடியாக மண்டலந்தான் றெடுத்துப்பாரு, பாரு டனே உப்புமங்கே படரும்பாரு-படர்ந்தவுப்பைத் தானெடுத்து ரவி யில்வையே. (34)

ரவியில்வைத்துச் சலத்தையெல்லா முப்பாய்வாங்கி-நான்றோ தும் ரவியில்வைத்துப் பதனமாகக், கவியில்வைத்து உப்பையெல்லாந் மிடுமில்வைத்துக்-கண்மணியே வேதவுப்பு யிதற்குநாமம், புவியில் வைத்த கட்டையெல்லாம் பசனீர்விட்டு-போதரவா யாட்டியில்லே காயவைத்து, பனியில்வைத்து ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க்காய்ந்தால்-பாலகனே முப்புடத்தில் வைத்திடாயே. (35)

வைத்துமே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு - மைந்தனே சும்பிக்கத் தெப்பித்தன்னீர், வைத்துமே விட்டுநன்று யரைத்துவில்லை-நன்றாகச் செய்துகொண்டு காயவைப்பாய், மெய்த்துமே முன்போலே புடத் தைப்போடு-மெய்குருவின் திருவடியைக் கண்ணமாகும், கைத்து ப்போ காதகுடுந் தன்னமப்பா-கண்மணியே கொடிநீரை விட்டு ஆட்டே. (36)

ஆட்டிநன்றாய் வில்லைதட்டிக் காயப்போடு-அப்பனே சுக்காமே புடத்தில்வைப்பாய், தேட்டிலே பிசைவிட்ட தேட்டுமுன்போ-தேன்மொழியாள் திருவடியைக் கண்ணமாக்கு, பாட்டிலே சொன்ன தெய்வ மெண்ணவேண்டாம் - பட்டவிடத் தொட்டவிட மெல்லாம் பொன்னும், கேட்டிலே திரியாமற் பதனம்பண்ணு - நினைவுகெட்ட தோஷிகளை காரடப்பே. (37)

காரமென்றால் வெகுகாரங் கடுங்காரமப்பா - கனிவான வுப்பு டனே சாரஞ்சேர்த்து, வீரமென்று விளம்பாரும் செயநீர்வாங்கி-வினாக் கலே சாரமெல்லாந் துவைத்துவாட்ட, பாரமென்ற சாரமெல்லா மெழுகாங்கட்டி-பரமகனே பாரிசேர்த்து மெழுகுபண்ணு, ஊரமே ற்ற வெள்ளிசெம்பில் தாக்குக்கொண்டு - அடியாகக் கொடுத்திடவே மாற்றுப்பத்தே. (38)

பத்தான உப்பெடுத்துப் பதனம்பண்ணு-பரமகனே அந்தஇக் கவி இழங்குதன்னை, வித்தான இறங்கதனை உரவிட்டு - விளக்கவே கட்டபாரை கொண்டுருக்கி, சத்தான மெழுகுபோல பதனம்பண்ணி-சாக்குவகை சேர்க்குகின்ற விபரஞ்சொல்வேன், முத்தான வெடி யுப்புச் சாரவுப்பு-மொய்குழலா ளிந்துப்புக் கரியுப்பாமே. (39)

கரியுப்பாங் கல்லுப்பு வகைக்கு ஒன்றாக்கட்டாகப் பலமதுக தெடு த்துக்கொண்டு, வரியுப்பு வீரமொடு பூரந்தானும்-மைந்தனே ரசமுட னே லிங்கந்தானும், செரியுப்பு ரசத்திலுட செந்தூரக்கான் - சேர அஞ்சம் வகைக்குஞ பலம்போடு, குரியப்பாம கெந்தகமுந் தாளக முங்கெவுரி-குணமான மனோசிலையுந் தொட்டியாமே. (40)

ஆமப்பா யிவையஞ்சம் வகையொன்றுக்கு-அப்பனே பலமதுக யெடுத்துக்கொண்டு, போமப்பா காந்தமொடு உரமும்பூனீர் - புகழ் பெரிய வெள்ளீயத் தன்னம்போடு, காமப்பா சக்கியுப்பு முடிவீ ழுப்பு-கல்லுதொகு அமுரியுப்பு இவன்வேம்புப்பு, வாமப்பா உரோமி யுப்பு ஒன்பதாச்சு-வளமாக வகைக்கு அஞ்சு பலமுஞ்சேரே. (41)

சேரடா சாக்கெல்லா முரளிவிட்டுச்-செம்மையுடன் முன்கருவி லொக்கப்போடு, வாரடா கடப்பாரை கொண்டுகுத்தி - மைபோலே யிடித்துநன்றாய் மயனம்பண்ணிப், பாரடா பாண்டத்தி லிட்டுக்கொண்டு-பக்குவமாய்ச் சட்டிகொண்டு மூடிநன்றாய், காரடா சீலைமண் ணும் வலுவாய்ச்செய்து - கண்மணியே குழிவெட்டிப் புதைத்துப் போடே. (42)

போடவே குழியில்வைத்து மூடிப்போடு-புதுமையுடன் சமாதி மேற் திண்ணைபோடு, நாடவே வஸ்துசத்தி வைத்துப்பூசை - நன்றாகக் குருபதத்தை மனதில்வைத்து, தேடவே சிவபூசை சத்தி பூசைச்-செம்மையுடன் மண்டலமே சென்றபின்பு, ஆடவே பரதேசிக் கன்னம்போட்டு-அன்புடனே சமாதிதிறந் தன்பாய்ப்பாரே. (43)

திறந்துபார் பாண்டமதிற் கருதுபோலே-செம்மையுடன் பூத்திருக்கும் பூவைவாங்கி, மலர்ந்ததொரு பூவையெல்லாம் வாரிக்கொண்டு-மகத்தான கட்டுப்பை மயனம்பண்ணி, கலந்ததொரு வெடியுப்புச் சாறுசேர்த்துக் - கண்மணியே பனிதனிலே வைக்கும்போது, செரித்ததொரு வாருதிபோற் செயநீராகும்-சொல்லவொண்ணுச் சலமதனைப் பதனம்பண்ணே. (44)

பதனமுள்ள சலமதனைச் சரக்கிற்றூணும்-பாய்ச்சடா சுருக்கதனைத் தாக்கும்போது, விதனமுள்ள விதனமெல்லாந் தீர்ந்துபோகும்-வின்னாதே யின்னீர்விட் டாட்டுநன்றாய், மதனமுள்ள வில்லைதட்டிக் காயவைத்து-மக்களே ஓட்டில்வைத்து ஓடுமூடி, சுதனமுள்ள மண்ணரிந்து சீலைசெய்து-தப்பாமல் முழுப்புடமே வைத்திடாயே. (45)

வைத்தெடுப்பாய்க் கொடியதொரு சுண்ணமாகும் - மைந்தனே வெள்ளிசெம்பி லீய்த்தாயானால், கைத்தெடுத்த சட்டைவெள்ளாக் கக்கிப்போடும்-கனசமது பத்துவய தாகும்பாரு, மெய்த்தெடுத்துச் செலவுசெய்து அன்னமீய்ந்து - மெய்க்குழலாள் பாதமதை மனதில் வைத்து, சத்தெடுத்துச் சடலமதை நிறுத்திக்கொள்ள - தாண்டவச செய்துகரை யேறுவாயே. (46)

உறவது ஆறுதிங்கள் இழுக்கெடுத்து - என்மகனே உாவிவிட்டு பிடிநீதுநன்றாய், மாறுவது வெள்ளைக்கற் சுண்ணமெல்லாம் - மக்களே முடிசுண்ணம் அன்னசத்து, சாறுவது பூமிபுடம் பூனீர்சுண்ணம்-தன்மையுள்ள கோசிநீர் துப்புச்சுண்ணம், மீறுவது வெடியுப்புச் சுண்ணம்போடு-மிதமாக கிருதாதே சாரமாமே. (47)

சாரமாங் கறியுப்புச் சுண்ணமாகும்-சண்டாள யிந்துப்பு வளையுப்பு, பாரமாகு சவுக்காரச் சிறுசுண்ணம்-பத்தியுடன் வகைவகைக் குப் பதினாறுது, நேராம் காந்தமொடு இலுப்பெந்தி - சேர்மைய்ன நெருசியொடு கெந்திபோடு, காரமாம வீரமொடு பூரஞ்சேரு - கண்மணியே சிக்காரசம் பலறுமாமே. (48)

ரசமாகு முன்கருவித் சேர்த்துக்கொண்டு - நன்றாக யிடித்து மொரு பாண்டத்திட்டு, வசமாகச் சட்டிகொண்டு மூடிநன்றாய்-மண் சீலை வலுவாகச் செய்துகொண்டு, பசமாகக் குழிவெட்டிப் புதைத்துப்போடு - பார்மகனே திண்ணையது பதிவாய்ப்போடு, குசமாகச் சிவபூசை சத்திபூசை - குணமாகச் செய்துகொண்டு மண்டலந்தான் காரே. (49)

மண்டலந்தான் சென்றபின்பு குழியைவெட்டி-மக்களே பாண்டமதை வெளியில்வாங்கி, குண்டலத்தா ளிதிப்பூத்த பூவைவாங்கிக்-குருபூசை சிவபூசை சத்திபூசை, விண்டதொரு அரதேசிப் பரதேசிக்கும்-வேண்டபடி அன்னமது மிகவுஞ்செய்து, கண்டதொரு காட்சியெல்லாத் திட்டையாகும் - கனிவாக முடிந்துதென்றால் காயசித்தி யாமே. (50)

சித்தியடா சுசடையெலாம் வாரிக்கொண்டு-திடமான கல்வத்தி லரைக்கும்போது, முத்தியடா சிருபசனைச் சாறுவிட்டு-முர்க்கமுடனரைத்துநன்றாய் வில்லைதட்டி, பத்தியடா ஓட்டிலிவைத் தோடுமூடிப்-பயபக்தி யாய்ப்புடத்தில் வைத்தெடுத்து, சத்தியடா குடத்துநீர் விட்டுஇழுட்டிக்-தன்மையென்ற வில்லைதட்டிக் காயப்போடே.

காயவைத்து ஓடுதனில் வைத்துமூடிக்-கனமாக மண்சீலை யேழுஞ் செய்து, கேயம்வைத்துப் புடமதனில் வைத்தெடுத்து-நன்மையுடன் சவுக்காரச் சுண்ணமாச்சு, பாயவைத்துச் சுண்ணமதிற் சாரஞ்சேர்த்துப்-பனியில்வைக்கச் செயநீராம் பாருபாரு, மாயவைத்த செயநீரில் சரக்குத்தோய்த்து-மைந்தனே அக்கினியில் வாட்டுவாயே. (52)

வாட்டுவாய் சரக்கெல்லாங் கட்டும்பாரு - வாகான சுண்ணநாக செந்தூரமாகும், காட்டுவாய் பெழுகாகும் வெள்ளிசெம்பில் - கண்மணியே சுண்ணமது பத்துக்கொன்று, காட்டுவாய் வயதங்கே பத்துமாகும்-கல்லவிச யோகமடா சுண்ணப்போக்கு, கூட்டுவாய் செந்தூர மைம்பதுக்கொன்று கொடுத்திடவே வயதுபதி னைமாச்சே. (53)

ஆச்சப்பா மெழுகெடுத்து வெள்ளிசெம்பில்-அப்பனே நாந்தக் குறைந்தபோது, மிச்சப்பா கியாக வயகைச்சொல்ல-மிகைவு முன் டேமதிருமுன்டோ வாயுமுன்டோ, பாய்ச்சப்பா சித்தர்செய்யும் பதியுமாகும்-பண்புள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு, காய்ச்சப்ப ஆதிவாட நிட்சையாலும்-கண்கொள்ளா வேதையிது கண்டுபாரே. ()

கண்டுபார் மெழுகின்னம் கிழக்கெடுத்துச்-சுண்ணமணியே கஸ்தூரி விட்டுக்கொண்டு, பண்டுபார் குப்பிக்குச் சுண்ணமொன்று - பார்மக னே அன்னசத்து உப்பொன்று, விண்டுபார் பூமியுட பூநீரொன்று-விள்ளாரே அமுரியுப்பு முடியுப்பொன்று, கொண்டுபார் வகையொ ன்றுபலமுமெழு-கடனே போட்டுநன்று மிடிப்பாய்பாரே. (55)

பாரப்பா உப்புவகை சொல்லக்கேளு-பண்சுமியதோர் வெடியுப் புச் சாரவுப்பு, காரப்பா சிறிப்புக் கல்லுப்பாகும்-கனமான யிந்து ப்பு வளையுப்பு, சேரப்பா வகைக்குநு பலமுமெழு-மிகைவுவெட்ட தேர்சிலனே பொரிகாரஞ்சினம், சேரப்பா முன்னிடையே சேர்த் துக்கொண்டு-திராவக கெந்திபொடு தாருஞ்சேரே. (56)

தாரமடா லிங்கமுடன் வீரஞ்சேரு-தன்மையுள்ள புலத்தியனே சிலையுஞ்சேரு, பாரமடா பூரமது செந்தூரம்போடு - பலமிகைவு வெ யாகே சிங்கிசேரு, காரமடா அருகதொட்டி பாஷாணஞ்சேர்-க னக்கதொரு கருவங்கச் சுண்ணாஞ்சேரு, வீரமடா குறையாமல் பலமுமெழு-விளக்கவே சேர்த்துநன்று யிடித்திடாயே. (57)

இடித்துமொரு பாண்டத்தி லிட்டுமூடி - யென்மகனே மண்சீலை யெழுநுசெய்து, பிடித்ததொரு நிலையாக நிலையில்நின்று - பேசச்சே குழிவெட்டிப் புதைத்துப்போடு, மடித்ததொரு மண்டலமே செய்த பின்பு-மக்களே குருபூசை சிவபூசைசெய்து, அடித்ததொரு குழிவெ ட்டி யெடுத்துப்பாரு-தன்மையுள்ள உப்புவெகு புதுமையாமே. (58)

புதுமைவெகு புதுமையடா புதுமையாகும்-போற்றுவாய் லார உப்பைப் பதனம்பண்ணு, புதுமையென்ற கசடையெல்லா மெடு த்துக்கொண்டு-பார்மகனே கல்மத்தி லரைத்துநன்றாய், புதுமையெ ன்ற பனிநீர் விட்டுஆட்டிக்-கண்மணியே லர்வைத்துப் புடத்தைப் போடு, புதுமையென்ற புடமாறி யெடுத்துப்பாரு - தன்மையுள்ள சுண்ணமது யிருக்கும்பாரே. (59)

பாரேநீ சுண்ணமதைக் கல்வத்திட்டுப் - பாய்ச்சடா பழச்சாறு விட்டுஆட்டி, காரேநீ வில்லைகட்டிக் காயப்போடு-கனமான ரவிதனி லே காய்ந்ததானால், சேரேநீ ஓட்டில்வைத்து திருமுடிச் - செயமை யுடன் புடம்போட்டு யெடுத்தப்பாரு, மாரேநீ மல்லிகைப்பூப் போ லேமக்காள்-மலர்ந்திருக்கும் பூவதனை வாரிக்கொள்ளே. (60)

கொள்ளடா பூவுடனே சாரஞ்சேர்த்துக் - குணமான மதிதனிலே பனியில்வைக்க, விள்ளடா சலமதுவும்சொருதிபோலாகும் - வேதாந் தக் கருவிதுட விபரத்தாலே, சொல்லடா சாக்கெல்லாந் துவைத்து வாட்டச்-சுண்ணமுமாகு செந்தூர மெழுகுமாகும், கல்லடா கரைச் சிருகும் வேதைமார்க்கம்-கண்கொள்ளா வேதையிது கண்டுபாரே.

கண்டுபார் சுண்ணமென்றுத் பத்துக்கொண்டு-சுண்மணியே செந் தூரம் ஐம்பதுக்கொண்டு, விண்டுபார் மெழுகென்றால் நாற்துக்கொ ண்டு-மென்மையுள்ள மாத்தாகும் விரும்பிப்பாரு, தொண்டுபண்ணுந் தீஷ்ருக்குச் சொல்லவேண்டாம் - சொல்லுவது மனமறிந்து சொல்ல வேணும், பண்டுமே பெரியோர்கள் மோசம்போன-பழங்கதைபோ லாகுமப்பா பாருபாரே. (62)

பாரப்பா எட்டுதிக்கள் கிழக்கெடுத்துப் - பதிவாக சமர்த்துட னே கொண்டுவந்து, ஆடா கஸ்தூரி விட்டுக்கொண்டு-அப்பனே கடப்பாரை கொண்டுகுத்து, வாரடா கேசரிநீர் படிதான்ரெண்டு-வை மந்தனே ஓட்டகநீர் படிதான்ரெண்டு, மாரடா யானைநீர் படிதான் ரெண்டு-வளமான குதிரைநீர் படிதான்ரெண்டே. (63)

ரெண்டான பசுநீர் படிதான்ரெண்டு - சேரான குப்பிக்குச் சுண்ணமொன்று, குண்டான அன்னசத்து உப்பொன்று - குண மான அமுரியுப்பு முடியின் சுண்ணம், பண்டான பூநீரு வகையொ ன்றுக்குப் - பதிவாகப் பலமெட்டு நிறுத்துக்கொண்டு, கண்டாயோ வெடியுப்புச் சாரவுப்புக்-கண்மணியே யினமுடன் காரமாமே. (64)

காரமடா கூடனது வகையொன்றுக்குக்-கனிவாக நிறையெட்டு யெடுத்துக்கொண்டு, தாரமடா கெந்தியுடன் காந்தம்சேரு-தூயான கெவுரியோடு சிலையுஞ்சேரு, பாரமடா தொட்டியுடன் பாஷாணந் தான் - பார்மகனே லிங்கமோடு பூரஞ்சேரு, கேரமடா வீரமுடன் செந்தூரஞ்சேரு-மிகைவாக ரசமுடனே வங்கஞ்சேரே. (65)

சேருதொரு நிரையாகப் பலமெட்டு - சேர்ப்பா கல்லுரலில் மையைப்போலே, பாருதொரு பாண்டத்தி லிட்டுமூடிப்-பதிவான மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து, காருமொரு குழிவெட்டிப் புதைத்துப்போடு-கன்மணியே சமாதிதனிற் பூசைபண்ணு, சேருமொரு மண்டலந்தான் சென்றபின்பு-இருப்பமெடு கவசமதைத் திறந்துபாரே. (67)

திறந்துபார் பூவிருக்கும் வாரிக்கொண்டு-திசையுப்பு வெருப்பூன மிதந்துராமம், உலைக்குப்பேதும் கசமிடென்னை மெடுத்துக்கொண்டு-உத்தமனே கல்வமதி லிட்டுஆட்டு, மிறைத்துப்போம் பசினீர் குடுத்து நிதும் - நினைவாக அடைவகைபி னிரவலாட்டி, கரைந்துபோம் வில்லைதட்டிக் காயவைத்துக்-கவமான புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளே.

கொள்ளடா கொடியதொரு சுண்ணமாச்சுக்-கொடுமுடியும் வெந்துவிடும் கண்ணைப்போக்கு, கல்லடா பிடிகைமதிற் கரைந்துபோகும்-கண்கொள்ளா வேதையிது கண்டபோது, சொல்லடா சாரம்சேர்த்துக்கொண்டு - அடியான பதிதனிலே பணியில்வைக்க, செல்லடா சலமதுதான் வாருதிபோற்காணும்-செலமதனைப் பதனமதாய் வைத்துப்போற்றே. (68)

போற்றவாய் சரக்கெல்லாஞ் சுருக்குப்போடு - போதவாய்க் கட்டிவிடும் புதுமைமெத்த, ஆற்றவா யன்னீரை விட்டரைத்து-அப்பனே வில்லைதட்டிக் காயப்போடு; மாற்றவா போட்டில்வைத்து மூடி-மக்களே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து, தாற்றுவாய் குழிபுடமே வைத்தானந்தான்-தாயினுட கிருபையினாற் சுண்ணமாச்சே. ()

சுண்ணமொன்று செய்துகொண்டு விட்டிடாதே - சோதியென்ற செந்தூரஞ் செய்துபாரு, சுண்ணமென்று கட்டியதோர் சரக்கைவாங்கிக்-கருவான நீர்தன்னைத்து விளக்கில்வாட்ட, அன்னமென்ற கிளிமொழியாள் கிருபையாலே - அப்பனே செந்தூரங் கண்கொள்ளாது-சொன்னமென்ற குருவினெல்லா மிதுபோலொன்றும், தோணுது செந்தூரம் அடியம்பாரே. (70)

அடியான செந்தூரஞ் செய்யும்போது - அவண்டமிக்க போகரதே பூனீர்கொடுத்தம், மடியான பின்னீரிற் குழைத்துக்கொண்டு-மாட்டிவாய் கட்டிக்குக் கவசம்பண்ணி, கொடியான சோதிக்கனிக் காட்டும்போது - குழந்தைப்பெண் கிருபையினாற் செந்தூரிக்கும், வடிவான மெழுகுக்கும் யார்க்குஞ்சொல்வேன் - வல்லுவென்ற பிரமடப்பில வொருசமிச்சேர. (71)

சேர்த்துமே பின்னீரிற் குழைத்துக்கொண்டு-செயமான கட்டிக்குக் கவசஞ்செய்து, பார்த்துமே கடரொளியில் வாட்டும்போது-பத்தினிப்பெண் கிருபையினால் மெழுகுமாகும், எத்துமே அஞ்சுமுதல பத்துமட்டும்-எடுத்திட்ட நீர்தனில் கருவைத்தொட்டு, சாத்துமே வகைகளுக்கு வெள்ளிவெட்பில்-தான்கொடுத்தால் வயதுசொல்ல முடியாதென்னே. (72)

முடிவுமொன் பதினின் இழங்கெடுத்து-முக்பமடா சுயத்திரகஞ் சேர்த்துநின்டம், படியாது இத்துவெரு மிவைமபுண்டு - பார்மகனே சித்தர்மெச்சக் கருவதாகும், கொடியதொரு கவக்கிரக பூசைசெய்யாப்-குருவென்று கண்மூடி யிருந்தமாய்வான், கடியாது யிக்கருவைப் பூசைவிட்டால்-காணுமற் சடமைது அழியும்பாரே. (73)

அழியாமற் சொல்லிவைத்தேன் கருவையெல்லாம் - அப்பனே அறிந்துகொண்டு பூசைபண்ணு, தெளியாமல் நின்றவனே சித்தன் சித்தன்-நேரறிந்து பார்த்தவனே யோகியாகும், பனியாமல் உலகமென்ற வாழ்க்கைவிட்டு - பதவிகண்டு தேர்வதற்குக் கருவுஞ்சொன்னேன், அனியாமல் சுழன்றலைந்து யிருந்திடாதே-சொன்னேனே கருவையெல்லாம் வெளியாய்த்தானே. (74)

வெளியான கருவெடுத்து உரலிற்போட்டு-மெய்மறந்து சோராதே மயனம்போலே, குளியான கோலாலே நன்றாய்க்குத்தி - கொடுத்துவிடு முன்சொன்ன நீரதுங்கம், தெளியான வகைக்குக்கால் படியதிகந்சேர்த்துப்-பார்மகனே சுருச்சாரத்து அஞ்சுஞ்சேர்த்து, வளியான வகைக்குதொரு பலமுங்கூட்டி - மைந்தனே போட்டுகின்று யிடித்திடாயே. (75)

இடித்திடுவாய் உப்புவகை அஞ்சும்போட்டு - என்மகனே வகைக்கொரு பலமுங்கூட, அடித்திடுவாய் காரமுள்ள சரக்கெல்லாந்தான்-தோலுமட்ட பதினொன்றாக் அடியாய்ச்சேர்த்து, மடித்திடுவாய் ஒன்பதுமே பலமுமங்கூட்டி-மக்களே கல்லுரலில் மயனம்போலே, சடித்திடுவாய் பாண்டமதில் விட்டுமூடி-சதிராக மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்யே.

செய்துமே சமாதிதனில் வைத்துப்போற்று - சீவினைகளகற்றுகின்ற கருவைத்தானும், நய்துமே மண்டலங்கள் பூசைசெய்து - நன்றாகத் தீபமுடன் தூபங்காட்டி, செய்துமே சிவபூசை சக்திபூசை-குருபூசை செய்துபார் தேசிக்கண்ணாம், செய்துமே வையமுடன் தாய் பூவீய்ந்து-திறப்பாகப் பூசைகளை முடித்துப்பாரே. (77)

பூசைமுடி வானபின்பு சமாதநிற் சென்று-புண்ணியனே குழி திறந்து தேசியநற் போற்றி, பாசைமுடி வானபரு கவுமணிக்கிப - பார்க்கவென்றுப் கண்டகம் பளிங்கெபோலாம், தேசமனைத் துங் குரு பதமே செதியென்றென்று - தீனவுநதி சோறல் கனிரைக்கெதமி, ஆசையது [illegible] - அவ்வளவில் [illegible] யெல்லாம் பதனமயனே. (78)

பதனம்வெகு பதனமதாய்ப் பண்ணிக்கொண்டு-பாலகனே தேகி மூன்புனைக் காப் போற்று, விதனமது ஒன்றுமில்லை விளையுமில்லை-மேலான பெயரென்ற பாழுமில்லை, சதனமதில் [illegible] யின் பாழுமில்லை-சண்டாள மாய்கையெல்லாந் தவிழ்த்தேரிக்க, உதனம திலஞானமென்ற வாழ்க்கைசேர்த்து-உத்தமனே சடலமழி யாது பாரே. (79)

அழியாது ஞானமில்லை வழுத்தப்போச்சு-அப்பனே சடையெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு, அழியாது முன்செய்த படியேசெய்து-சித்தமுன்ன கைபாகந் தப்பிடாதே, செழியாது மனமதுவும் பெரியாது-சேர்வையுள்ள கருவப்பா கல்கிரகமான, அழியாது சருவைப்பக்கே அழியமாட்டார்-கோடான கோடிசெத்து பிறந்திட்டாரே. (80)

இறந்திட்டார் கருவையறி யாமற்றானே-என்மகனே நான்வெளி யாய்ச் சொல்லிவைத்தேன், பறந்திட்டார் வைபாக செய்பாகங்கள்-பார்மகனே வெளிபாகங் கணக்கின்பாகம், அறந்திட்டே வெளியவு மே விரக்கக்கொண்டு-சொல்வார்கள் சொல்வார்கள் சித்தரெல்லாம், மறந்திட்டால் ஞானமென்ற நிலையறியமாட்டாய்-மக்களே சோதியொளி காண்பதுதானிதே. (81)

அறிதாருஞ் சடலமது நிலைபாதப்பா-அப்பனே வாதத்தில் ஒளி வைக்காறுப், தெரியாது சித்தரெலாந் தெளிவாய்ச்சொல்லார்-தெளிவாகு மிக்கதாம் தெளிக்கப்பாரு, குரியாது [illegible] போலே ஒரு நாளில்லை - கொடுக்கிடா கந்திமுன்னாய் நிறவுகோலம், பரியாது கந்திசொன்ன விந்துவப்பா - பருமுன்னே யிக்கருவுங் குருவு மாமே. (82)

குருவாகும் பெல்லகையில் தொழிலுக்கெல்லாம் - கட்டுவாய் நாத்துக்கு ஒன்றுபோடு, அருவாகு மக்கருவுஞ் சேர்த்தபோதே-அப்பனே சித்திமுக்தி நிலையறுந்தி, மருவாகு குருவாகும்வழி [illegible] உருவது யிக் கருவை விட்டாயாகு [illegible] பதியில்லை சாஸ்திரம் பொய் யே. (83)

பொய்யாது கருவையிந்த விட்டு பாதே - போதாவைத் தக பாகம் மறந்திடாதே, செய்யாதே செய்பாகம் வீரயின்பாகம்-செய் யாது தனக்கிறுட பாக்காதுந், [illegible] மற்றவைகள் இன்ன னெல்லாம் - சொல்லாது [illegible] துறுபாரு, [illegible] கண்டு திகழ்ந் தொழிலைசொல்லிக்-காட்டாதே உலகுதனில் காட் டொண்ணாதே. (84)

மூன்றுது பத்துதிக்கள் கிழங்குதன்னை-உத்தமனே கொண்டு வந்து பரவிப்போட்டு; என்றுநீ முன்சொன்ன படியேசேர்த் து-எடுத்திடுவாய் தீர்படிகா லதிமிகாக, ஒன்றுதே சேர்சாருப் பலமொன்றப்பா-கூட்டிவே போட்டுகொண்டு பிடித்துக்கொண்டு, கண் ணறிந்து பாண்டமதி விட்டுறுக்-கீழான மண்சீலை வலுவாய்ச்செய் யே. (85)

செய்துகொண்டு சமாதிதனில் வைத்துப்போற்று - திடமாக மண்டலந்தான் சென்றபின்பு, செய்துகொண்டு கெமிக்கொட மற வாதே - குருத்தையவன் பூசைகளையும் மறவாதே, கொப்பு கொண்ட இவபூசை சத்திபூசை-தீனவாக மனதேதான்மை யாகின்று, [illegible] கொண்ட பாதத்திக் கன்னம்போடு-மனமகிழ்ச்சி யொடுபூசை முடிப்பாயப்பா. (86)

முடிப்பாயே சுகொனை செகண்டநாதம்-முழுக்கடா போசிகைக யு மேன்வாத்தியம். அடிப்பாயே திரதிடன் மந்தானத்தை - ஆடி யின்ற சங்கீத வாத்தியமெல்லாம், அடிப்பாயே மண்டலங்கள் சென் றபின்பு-அடிபணிந்து சமாதநிற் சென்றுமேயும், முடிப்பாயே [illegible] - குழுமி குழி திறந்தகரு செப்பாய் கேமே. (87)

எடுத்துதாரு அருமைப்பக்கே வாவேமுன்பு - இட்டுவைத்துப் பூசையறு நெறுமைகாலம், கொடுத்திடுவாய் வாசமொன்று பூசை செய்து-வோதையென்ற மறைமன்னர்கு உபசாரஞ்செய்து, அடித் திடுவாய் கவசமதை அழுத்தப்பாரு-அப்பனே உப்புறந்து சொ ல்லொன்றுது, படுத்திடுவாய் உப்புவெகு பதனம்பண்ணு - பரம குரு பாதமதைப் பணிந்துபோற்றே. (88)

போற்றுவாய் சுசெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு-போதநாவாய்க் கல்வாநி விட்டுக்கொண்டு, ஏற்றுவாய் சிறுபசனைக் சாறுவிட்டு - என்மகனே அவனரைத் தெடுத்துக்கொண்டு, அற்றுவாய் வில்லைதட்டிக் காயப்போடு - அப்பனே வில்லையங்கே காய்ந்ததா னல், சாற்றுவா பொட்டியில்வைத் தெரிமூடிச் - சுத்துவாய் தெரி யாமற் சிக்செய்யே. (89)

சேர்ப்பது மண்சீலை பெருகச்செய்து-செம்மையுடன் புடத்தில் வைத்து யெடுத்துப்பாரு, வாசியுள்ள அண்டபெண்ணுன் திருவை யாசீல-வணங்கிநின்று கன்னிமைதக் கண்டபோதே, கோப்பது போல்வருகுங் கன்னைப்போத்தி-யிக்கிடையுக் கொண்டாகு செப் பபாரு, கார்தனி யேருமை யடைத்துக்காசில-கண்டபடி சொல்லுகிறேன் கருத்தாய்ப்பாரே. (90)

கருவென்ன பூனீறு பத்துக்கொன்று - கட்டாக பிடித்துமன்று யின்னீர்விட்டு, குருவென்ற பழச்சாறு கொடுத்திட்டு - குணக் கரவே யரைத்து நன்றாய் வில்லைதட்டி, பருவென்ற ஓட்டில்வைத்து முடிப்-பண்பாகச் சீலைசெய்து வுலர்த்து, கருவென்ற முழப்புடத்தில் வைத்தெடுத்து - தாயான மனோன்மணிக் குப் பூசைபண்ணே. (91)

பூசைபண்ணி யெடுத்துப்பார் செந்தூரத்தைப்-போற்றவாய் கண்கொள்ளாச் செயப்பேயாகும், பாசைபண்ணி ரசமதனிற் பத்துக்கொன்று - பாய்ச்சடா செந்தூரம் பதமதாக, நேசைபண்ணி யின்னீரை விட்டுஆட்டு - நின்றாக வில்லைதட்டிக் காயப்போட்டு; பூசைபண்ணி பொட்டினில்வைத்துச் சேர்த்துமூடி - முக்கியமாய் சீலை மண் வலுவாய்ச்செய்யே. (92)

செய்துமே முழப்புடத்தில் வைத்தெடுத்துத்-திரணமது போகாமற் பதனம்பண்ணு, செய்துமே பெச்சாக்கு மதுபோற்செய் தால் - செக்குமுன்னே செந்தூரம் கண்கொள்ளாது, பய்துமே மெருகுசெய்யும் வகையைக்கேளு-பார்மகனே செந்தூரம் நாக்குக் கொன்று, வய்துமே பிரமென்ற உப்புப்போட்டு-மாட்டுவாய் பூனீறிற் சலத்தைவிட்டே. (93)

விட்டுமே யாட்டிநன்று புருட்டிக்கொண்டு-வேதமொழி தவ றாமல் வினக்கிலையிட்டு, கட்டுமே மெழுகாகும் மெழுகின்வேதங்-கண்கொள்ளாக் காணுமடா சாக்கிரதைக்கு, பட்டுமே சாக்கெல் லாம் மெழுகாய்ப்போகும் - பார்மகனே மெழுகினுட பெருமைமெ த்த, தட்டுமில்லே போகாதே தவறிலிற் - தனிக்குத்து சடமதை நீக்காப்பாயே. (94)

தான்காப்பா புன்னுமிர்போற் கருவைக்காரு - சண்டாளர்க் கிக்கருவைச் சொன்னாயானால், மான்காத்த சிவனுமக்கே சாபமீ வார்-மனதடக்க மாயிருந்து தொழிற்பாரு, வான்காத்த வாலைப் பெண் பெனக்குச்சொன்னாள் - வளமையெல்லாம் வெளிதோணச் சொல்லிவைத்தேன், பொன்காத்த பூதமது போலேகாத்துப்- போற்றுவாய் குருச்சொன்னதுக் கிணங்கிநடந்தாயே. (95)

தானென்ற உலகமதில் சித்தர்களையெல்லாம் - தன்மையுடன் கோபுரத்தில் ஒருவர்கெல்லாம், தேடுமென்ற சித்தர்தனைக் காண முறைதப்பாமற்-செய்திகளைவாசகமாக்கி திட்டமதாய், வெனன்று பெரியோர்கள் சொல்லுமெல்லாம் - வுண்மையென்று தேடவேணும், தானென்ற திவ்வினைக்குச் சொன்னதிட்சை- தானதுவென்ற வாசிவென் றுடைமையமே. (96)

குடிபாகத் தானிருந்து திட்டையதாம் - குணமாகச் செப்பு கொண்டு கற்பங்கொண்டு, வடிவாக விடைபஞ்சி காணதிசை- வளமாகச் சொல்லிவைத்தேன் வரிசையாகப், படியாத மூன்றினுட காண்டந்தன்னிற்-பகர்ந்திட்டேன் கருவையெல்லா மறைப்பில்லா மல் தொடையாக நாலினிலே போகமார்க்கம்-கூறுகிறேன் வகையா கக் கூறுவேனே. (97)

கூறினேன் விக்காண்டந் சித்தர்க்காரும்-குவலயத்தி லித்தாண டம் வெளிவிட்டாக்கால், சீறிவிடும் அவன்சிரசு வெடித்துப்போ கும்-சீர்மையுள்ள உமையாளின் சாபத்தாலே, பாறிவிடு மவன் குலத்த ஈற்றுப்போகும்-பஞ்சமா பாவமதுக் காளாவாகே; மீறி விடும் நாலினுட காண்டந்தன்னில்-மெய்யுள்ள நந்த போகமதை விள ம்புவேனே. (98)

விளம்புவேன் போகத்தின் மார்க்கமெல்லாம்-விள்ளாதே புவி தனிலே விள்ளொண்ணுது, களம்புதே னென்றுமுத் தனத்தொட் டாது - தவறிடுமோ கருவையங்கே கண்டுபோக்கு, குளம்புமோ மனமோர்மை யாகநின்று - குறித்திடவே தெறியென்று குறித்தா யானுல், சளம்புமோ ஞானமிலே கண்டபோதே-தவறுது ஞானமது மனமுமாமே. (99)

மனமங்கே ஓர்மைகொண்டு நிற்கவேணும் - மாறையெல்லாம் நீயென்று தன்னுவேணும், மனமங்கே பெண்பிள்ளை ஆசை தன்னித்-தனிபொருளை ஞானமிந்த குறியைப்பற்றி, இனமங்கே யிருந்தனிலே வழக்கையுண்டே-இறந்துவிடுஞ் சடமது நீயாகாது, குணமங்கே மனமென்ற யோகந்தன்னிற் - குறித்தவிடம் நிற்பதுவுங் குருவுமாமே. (100)

குருவாகு மூன்றினிலே கருவையெல்லாம் - கொட்டிவைத்தே னதிலே மித்தக்காண்டம், மருவாகும் நாலினிலே போகமார்க் கம் - மனோன்மணியாள் திருவடியினுல் வரிசையாகத், தெரிவாகும் ஞானத்தின் பொருளையெல்லாஞ்-செப்பினேன் மூன்றினிலே தெளி த்துபாரு, அறிவாகும் பாமருக்கு யோயாவாய்-அடக்கிவைத்தேன் மூன்றினுட காண்டமுற்றே. (111)

அகஸ்தியர் மூன்றுக்காண்டம் ௱.

முற்றிற்று.

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பரிபாஷை நாலாங்காண்டம் ௩

விருத்தம்.

அக்கர வடிவன் [illegible] தொழுது [illegible]
அக்கர மான சோதி அருமறை வேதம் காணும்
சொர்ணமென் றுண்டு கொண்ட தொகையைப் பாகம் வைத்த
[illegible] குபேர சங்கன் இயம்பிடு [illegible]. (1)

ஈசனார் சொன்ன வார்த்தை இருதயம் தன்னிற் கொண்டு
நேசமாய்ப் புகழ்ந்து போற்றி நெறிமுறை தவறா மற்றுள்
பாசமாய்ப் பாஷை நீக்கிப் பரிபாஷை நாலாங் காண்டம்
மோசமாய்ப் போகாமல் [illegible] பாரினுக் காமே. (2)

பயனது தெரிய வேண்டிப் பரிபாஷை [illegible]
சயனது [illegible] சித்தர் தவமுனி [illegible] நல்லோர்
மயனது மறைத்து வைத்த மகிமையால் [illegible] கருவை யெல்லாம்
தயனது வெளியதாகச் சொல் [illegible] னிவர் [illegible]. (3)

அறிவுள்ளோ ரறிய வேணும் அறிவிலா தோர்க்கோ தோணும்
குறியது தெரிய வென்றால் [illegible] காண வேணும்
பரியது பாஷைசொல்லும் பண்புள்ளார் கண்டு கொள்வார்
சரியது [illegible] தன்னை உரைசெய் வோமே. (4)

உரைசெய்வோம் நாலாங் காண்டம் உண்மையை வெளியிட் டோர்
[illegible] பரிபாஷை [illegible] செய்வார் [க்கு
கரைசெய்த [illegible] பெருங் கண்டிப்பா [illegible] தானும்
[illegible] வெளிசொல் [illegible] தாமே. (5)

[illegible] கருவை வெளியிடாதே, [illegible] [illegible] காரியம் [illegible] சொல்லியது [illegible] நான்; [illegible] கொண்டு [illegible] சாத்திரத்தைக் கொடுப்பொன்றுதே. (6)

போகவிதி.

ஒன்றுமே சிவயோக வாழ்க்கையெல்லாம்-உத்தமனே [illegible] குருவும் கண்ணுஞ்சொல்வேன். [illegible] பண்ணினை [illegible] [illegible] பெண்ணுகை வெண் [illegible] [illegible] சிவயோக [illegible] வேண்டும். (7)

சித்தாமைசாதகவழி.

[illegible] [illegible] பாலையைத் [illegible] கருசாதி [illegible] [illegible] [illegible] கருவைக் கண்டே. (8)

தன்னையே தன்னைக்கொல் கடவுள் தன்னில்-தன்னிலிட்ட [illegible] [illegible], [illegible] போகாமல் [illegible] [illegible] கன்னியைக் கட [illegible] போகக்-[illegible] [illegible]-உடன்சேரு [illegible] போதனே. (9)

அண்டத்தின் னம்.

[illegible] அதி [illegible] [illegible] [illegible] கருகாலச் [illegible] [illegible] செய்யே. ([illegible])

[illegible] [illegible] வாங்க. (11)

வாங்கிய சாட்பழக்கஞ் செய்துவந்தால்-வணங்குவான் கன்னவன் பிரைதான்சென்றால், காங்கிய திரைமறைவு யெழுமூண்டு - கடவுதனைக் காணுதற்குப் பழக்கம்பண்ணு, தாங்கியே திரைமறைவு துறந்துதானால்-தன்னிலே கன்னவனுள்ளே போவான், நீங்கியே திரைகளெல்லாம் விலகும்போது-நினைவுகொண்டு பொருளிருக்கு மிடம்பார்ப்பாயே. (12)

இடம்பார்ப்பான் பொருளிருக்கு மிடத்தைப்பார்க்க - இன்னமொரு ஆணைகேளு பிணக்கிக்கொள்ளு, தடம்பார்த்த கன்னனவன் மனக்குரங்குதானும்-தாண்டவிட்டால் பொருளிருக்கு மிடந்தோணும், குடம்பார்த்த வீடுதனிற் பொருளைவைத்து-குருடனவன் போயெடுத்த குணம்போற்காணும், மடம்பார்த்த வீடுதனில் தீபம்வைத்து-மணியெரிய்யான் போயெடுத்த வன்மைதானே. (13)

வன்மையென்ன சேர்க்கையுள்ளான் சேரவேணும்மனமென்ற கூத்தனவன் சேர்ந்தானானால், நன்மையப்பா யிருபேருங் கூடிக்கொண்டு-நன்றாகத் தானிருந்து வாழ்வார்வீட்டில், தன்மையென்ற மனமல்லோ சிவனுமாகும் - கடந்தபுத்தி சத்தியென்ற நாமமாச்சு, உண்மையென்ற மனமல்லோ ரவியுமாச்சு-ஒகோகோ புத்தியல்லோ மதியுமாச்சே. (14)

ஆச்சப்பா யிருபேரு முரவுசெய்து - அப்பனே வீடுதனில் வாழும்போது, போச்சப்பா யெமபயம் விலகிப்போச்சு-பொல்லாத பாசவினை அற்றுப்போச்சு, காச்சப்பா பெண்டுபிள்ளை பாசம்போச்சு-கட்டான உலகத்தின் வாழ்க்கைபோச்சு, நீச்சப்பா நிலையாத வெள்ளந்தானும்-நிலைத்துமே அரையளவாய் நிலைக்கும்பாரே.

நிலைக்குமடா ரவியின்மதி சேரவேணும் - நீக்கிவிட்டாற் கன்னனவன் திருடன்போவான், குலைக்குமடா சடமது அழிந்துபோகும்-குருசொல்லு முபதேசம் ரவியின்மதிசேரு, மலைக்குமடா மனமங்கே உயரத்தூக்கும்-மதியென்ற புத்தியங்கே கீழுமாங்கும், கலைக்குமடா யிருபேருஞ் சேர்ந்தகாலம்-கைகண்ட சிவயோக வாழ்க்கைதானே. (16)

வாழ்க்கையிலே சிவயோக வாழ்க்கைதேட-வளமைதன்னை யறியாமல் மாண்டோர்கோடி, கேள்க்கையிலே அவரவர்கள் நிந்தமட்டே-கெதியில்லை மூடரிடங் கேளிகேட்டு, தாழ்க்கையிலே மனமின்று மாயவதல்லாற்-சமயநிலை தொரநாத. பின்பிவில்லை, ஏற்கையிலே ரவியின்மதி சேர்ந்தபேர்கள் - இறவாமற் கற்பமதின் துன்னுவாரே. (17)

உண்ணுவது கற்பமதிற் றுன்னவேணும்-உண்டவர்க் கொருபோது மரணமில்லை, தின்னுவது சிறுமினைப் பெருமீனுண்டு-செய்வதுபோற் காணுமடா கற்பஞ்சொன்னேன், பண்ணுவது அனுவல்லவோ நாதனிந்து - பதிவாகச் சேர்ந்தாலே வளமுமாச்சு, மண்ணுலகி அண்டபிண்டஞ் சேர்ந்ததெல்லாம்-மாட்டினுற் கோடியுகம் வாழ்வார்பாரே. (18)

வாழுவார் சிவயோகத் தன்மையெல்லாம்-வரிசையாய்ச் சொல்லிவைத்தேன் வளமாய்க்கேளு, ஆழுவார் மதியங்கே வாங்கும்போது-அப்பனே வங்கென்று நிறுத்திமென்ன, மீளுவார் புருவமதிற் கனிமைமீதில் - மெய்மறந்து போகாதே மனக்கன்றன்னை, சூழுவார் மனமங்கே நிறுத்தும்போது - மக்களே அங்கென்று நிறுத்துவாயே. (19)

நிறுத்துவாய் நிறுத்தமட்டும் பழக்கம்பண்ணி - நில்லுவாய் ரவிதனிலே சிங்கென்றேதான், கருத்துமைத்து வாசியங்கே சீராமற்றுக்-கனிவாக நாவினேந்த கதைதனைப்போலே, மருத்துமொரு ஒர்தனழ மேலெநோக்கி - மதியாத கனிமுனையில் மனதைவைத்து, பருத்துமொரு நான்சொன்ன கற்பந்தன்னைப்-பழுதென்று நினையாமற் புதிவாய்க்கொள்ளே. (20)

கொள்ளயிலே மனம்புத்தி ரெண்டுமொன்றாய்க்-கூடியுமா வாடியல்லோ கொள்ளவேணும், கள்ளனையும் விட்டுக்குள் ளைத்துக்கொண்டு - கதவடைத்த கதைபோலே யிருந்தாலப்பா, சன்னையடா பாசமது முன்னேதன்னும்-சண்டாள மாயைபது பின்னேவாங்கும், வெள்ளமதி கைப்பட்ட துரும்புபோலே - மெலிந்துமனம் புண்ணாகி விறைப்போமே. (21)

போகாமல் மனம்புத்தி ரெண்டுமொன்றா-பொருந்திருள் சக்தி சிவ மிதுதானப்பா, ஆகாமற் போகாது ரவிமதியும் - அப்பனே புத்திமனங் கலந்துவிட்டால், ஏகாம லிவனுமொரு சித்தனுவான்-என்மகனே யிவன்சடல மிறந்திடாது, வாகான ரவியைபமதி யிருந்தோருள்ளம்-மயங்காது சிவயோக வாழ்க்கைதானே. (22)

தாகிதன்ற ஒன்றாமுத வஞ்சாண்டுக்குள் - தங்கிற மானதொரு பூபொர்த்து, வாவென்ற வித்துவினை யெடுத்துக்கொண்டு-மக்களே அதிற்சேர்க்கும் வகையைக்கேளு, பாவென்ற பேரண்ட முதன்மையாகப் - பார்த்தெடுத்துச் சத்திசெய்து பதாக்கேளு, கோவென்ற அண்டத்தி னிடையெடப்பு - கூட்டுவாய் சாரமது பாதிசேர. (23)

பாதிரிமேல் அதிற்பாதி சிலைக்கேறு-பவளமுடன் சாரம்விட்டு நன்றாய்ப்பாட்டு - சாதியென்ற பேய்ப்பாகத்தால் வில்லைதட்டி-வளமான ரவியதனிலே காயப்போட்டு, சேதிகின்ற ஓட்டிலே வைத்து மூடி-சீராய்த்தான் மண்ணிலே வலுவாய்ச்செய்து, சாதியென்ற முறைப்புடத்தில் வைத்தெடுத்துத்-தவறாமல் பகுத்து முறைதானிங்கே. (24)

செய்துடன் தீர்த்தமுடன் வெள்ளாட்டுமூத்திரமுடன்-சேரடா சரியிடையாய் பெய்துக்கொண்டு, பந்தமாக உப்புக்கு நாலிலொன்று-பாங்கடா பசலைச்சாறு விட்டேஅட்டு, வேறுயதுகொண்ட அரண்டமாய் வாரவேசாக்கட்டியாக்கல் தேவெடுத்து வில்லைதட்டி, சேர்த்துக்கொண்டு ஓட்டிலேவைத் தேமூடி-நன்றாகவே பருவாக்கி முறையேசெய்யே. (25)

நாடகமிசணம்.

செய்துகொண்ட உப்புதன்னைப் பதனம்பண்ணு-சிறப்புடன் முடிசுண்ணஞ் செய்தபாரு, பய்துகொண்டு முடியெடுத்துச் சுத்திசெய்து-பலமேலே அதிற்பாதி சவுக்காரம், சேய்துகொண்ட அமுரிதனிற் கரைத்துக்கொண்டு-தனையென்ற வடிமுகத்தில் வைத்துக்காய்ந்தால், செய்துகொண்டபாண்டமதி லிட்டுத்திசைய-கொளுத்தடா முடியென்றுசாம்பலாமே. (26)

சாம்பலெல்லாம் வாரியொரு பாண்டத்திட்டுத்-தன்மையுடன் சிறுபசலைச்சாறுவிட்டு, சாம்பலென்ற சாம்பலெல்லாங் கரைத்து நன்றாய்த்-தண்மையிலே தெளிவதனைப் பாண்டமாக்கி, ஆட்டலென்ற அகப்பைவைத்துச் சிலையதட்டி - அப்பனே சத்திரமில் ரவியில்வைத்து, சொம்பமாய்த் திரிபாதே உப்பைவாரி-சொன்னபடி பூமியுடன் பூசிப்போடே. (27)

போட்டா சென்னைப்புத்தான் சரிகொண்டேதான் - புன்னையின ரவிசமத்தை விட்டேஅட்டி, நாட்டா வில்லைதட்டிக் காயப்போடு - நன்றாகக் காய்ந்தபின்பு ஓட்டிலேவைத்து, மூட்டா மண்சீலை வலுவாய்ச் செய்து-முறைப்புடத்தில் வைத்தெடுத்துப் பார்க்கும்போது, கூட்டா சுண்ணமது கடினமாகும் - குணமாகத் தான்வெடுத்துச் சுத்திபண்ணே. (28)

சுத்திபண்ணி உப்பதனை யெடுத்துக்கொண்டு-சூட்டுவாய் வெங்காயம், சாறுசீனம், பத்தியுடன் சரியிடையா யெடுத்துக்கொண்டு-பாரங்களே வெள்ளாட்டுமூத் துடன் தானும், முத்தியுடனிடை சரியா யெடுத்துக்கொண்டு-முன்சொன்ன உப்புடனே சேர்த்துக் கொண்டு, சுத்தியுடன் முடியப்புக் கூட்டிச் சேர்த்துத்-தன்மையுடன் சிறுபசலைச் சாறுவாரே. (29)

சாறுவார்த்து அரைத்துதானைத்து வில்லைதட்டி - தவலென்ற ரவிமுகத்திற் காயவைத்து, சேர்பார்த்து ஓட்டிலேவைத்து ஓடுமூடி-சீலையாக மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து, தாம்பார்த்து முறைப்புடத்தில் வைத்தெடுத்து-தாமினை மிருதையானியைத் தொழுதுபோற்றி, கப்பார்த்துப் படியதுக முறையேசெய்தால் - கொடுந்தசுண்ணம் வெருபதணம் முறையைக்கேளே. (30)

அன்னசத்துகட்டு.

முறையான அன்னசத்தைக் கொண்டுவந்து-முத்திபெற உரலிலிட்டுத் தூளதாக்கி, பறையான நாலுபடி தூளெடுத்துப்-பாய்ச்சடா பசலைச்சாற் படியெட்டப்பா, விரையான பூனீரு பலமும் நாலு-விட்டுமே இன்புடனன்றாய்க் கலக்கிவைத்து, தரையான மூன்று நாள் சென்றபின்பு-தான்தெளிந்த நீரையெல்லாம் வேறேவாங்கே.

வாங்கியே மடுப்பிலேவைத்துக் காய்ச்சும்போது-மக்களே குணம் பதுபோல் வருதல்கண்டு, எங்கியே சொருசே பிக்கரான் தன்னிலெடுத்திடுவாய் ரவிதனிலே வைக்கும்போது, ஆங்கியே திரியாதே பட்டுருப்புச்-சொல்லவொன்று உப்பெடுத்துப் பதனம்பண்ணு, தாங்கியே யிப்படியுந்ன முறையேசெய்தால் - தன்மையைப் பதிற்சேர்க்கும் வகையைக் கேளே, (32)

கேளடா வெடியுப்பு அதிற்பாதிசாரம்-கேள்மகனே சீனமொடு அதிலும்பாதி, வாளடா அன்னசத்து உப்பில்பாதி - வன்மையுடன் பசலைநீர் விட்டேஅட்டி, ஆளடா ஆட்டிநன்று புருட்டிவில்லை-அப்பனே செய்துகொண்டு காயவைத்து, மூளடா ஓட்டிலேவைத்து ஓடுமூடி-முக்கியமாய் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்யே. (33)

செய்யடா முறைப்புடத்தில் வைத்தெடுத்து [illegible] படியைத்து முறையேசெய்தால், சப்ப[illegible] பாதி-சரியிடையாய் வெண்வெய்யு உப்பு[illegible] கொய்யா[illegible]ண்டையுமே சேர்த்து நன்றாய்க்-குளிரவி[illegible]னீர் விட்டேஅட்டி, தெய்யடா அரைத்து நன்றாய் வில்லைதட்டி-[illegible]நன்றாகக் காய்ந்தனை[illegible]யோட்டிலேவையே. (34)

ஓட்டிலேவைத்து ஓடுகொண் டே[illegible]மூடி-உத்தமனே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து, காட்டிலேவைத்[illegible] படியைத்து [illegible] போடு-நன்றாகக் கடுஞ்சுண்ண மாகும்பாரு, [illegible] சுண்ண மொன்றுக்கூட்டி - முறையோடே [illegible]விட்டு ஆட்டி, சாட்டிவைத்து வில்லையது தட்டிக்காய்ந்தால் - தன்மையுள்ள ஓட்டிலேவைத்து மூடே. (35)

11 7 ௨

மூடியே சீலைமண் வலுவாய்ச்செய்து-முக்பமுடன் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளு, சாடிகன்றாய்ச் சுண்ணமதிற் சாரந்சேர்த்து-சந்திரனிற் பனியில்வைக்கச் சலமுமாகும், வாடிகன்றாய்ச் சலமதனை யெடுத்துக்கொண்டு-மாட்டுவாய் மூன்றுமங்கே சேர்த்தசுண்ணம், கூடிகன்றாய்ச் சித்தண்டத் திடைக்குப்பெட்டி - கூட்டுவாய் சுண்ணமதிற் செயநீர்வாரே. (36)

வார்த்துமே நவநாளும் ரவியில்வைக்க-வளமான சித்தண்டஞ் சுண்ணமாச்சு, காத்துமே சுண்ணமதைப் பதனம்பண்ணிக் - கண்மணியே மூன்றுமிக் காண்டந்தன்னில், சேர்த்துமே சொன்னதொரு பூனீர்தன்னைக் - கூட்டவே சேர்க்கும்வகை சாக்கைக்கேளு, பார்த்துமே கோரோசனை குங்குமப்பூகூட்டிப்-பாகான சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரியாமே. (37)

ஆமப்பா யிலவங்கம் யேலஞ்சுக்கு-அப்பனே வால்மிளகு கிராம்புதானும், சேமப்பா வகைக்குஒரு பலமதாகச்-சேர்த்திடைக்குப் பாங்கியுட பட்டைசேரு, காமப்பா யிவையெல்லாஞ் தூளாச்செய்து-கனிவாக ஆவின்நெய் விட்டுக்கிண்டு, நேமப்பா குளம்புபோல் வருதல்கண்டு-நேர்மையுடன் கண்டிடைக்குச் சீனிசேரே. (38)

சேரநன்றாய்க் கிண்டையிலே மெழுகுபோலாம் - திரும்பெடுத்துக் குழியம்மி தன்னிற்போட்டு, ஆரநன்றாய் ஆவிநெய்யவிட்டுஆட்டி - அப்பனே மெழுகுகண்ட யிடைக்குச்சூடன், சேரநன்றாய் மூன்றுமங்கே சேர்த்தசுண்ணம் - துடியாக நூற்றுக்கு ஒன்றுபோடு, வாரநன்றாய்க் காண்டத்திற் சொன்னபூனீர் - மக்களே ஐம்பதுக்குக் கொன்றுபோடே. (39)

ஒன்றங்கே போட்டுநன்று யாட்டும்போது - உத்தமனே ரவிசலத்தை விட்டுஆட்டி, கண்டங்கே குடத்துநீர் பதியவிட்டால் - கமிஸ்ச மெழுகாகும் வலுவோமெத்த, பெண்டங்கே பிள்ளையுட ஆசைதன்னிப் - பேதமையாய் நினையாம லோர்மைகொண்டு, வண்டனியும் பூமுலையாள் சுதநீர்க்கு - மகாகோடி ஞாயமங்கே வரிசிப்பாரே. (40)

வரிசிப்பார் தவமுனிவர் சித்தரெல்லாம் - வகையறிந்த பெரியோர்கள் நாமங்கோடி, தெரிசிப்பா ரவரவர்க ளறிந்தபேரைச் - செப்பினுர் மானிடரோ காணப்போறார், உரிசையுடன் பெண்டு பின்னை ஆசைகொண்டு - உரவாடி மாயையிலே சிக்கினோர்கள், பரிசையுட னிவ்வாசை யெல்லாந்தள்ளி - பாய்ச்சடா செந்தூரம் பதிவாய்ப்போடே. (41)

போட்டுநன்று யாட்டிமெழு கெலிபூசைப்-புகழ்பெறவே வைத்தெடுத்துப் பதனம்பண்ணி, கோட்டுமுலை மாதரவைத் தொழுதுபோற்றிக் - கொண்டிவொரு குன்றியிடை கிவனைநோக்கி, மாட்டுவாய் மண்டலங்கள் தின்றுவார் - மைந்தனே பச்சரிசிப் பயறுமாகும், கூட்டுவாய் ரவிநெய்யும் பாலுமாகும் - குணமாகக் கொண்டுவரத் (தேகம்) சித்தியாமே. (42)

ஆமப்பா அக்கிசந்தி கொண்டுபோரு - அழுரியது காலையிலே அப்பாகொள்ளு, போமப்பா தேகமதிற் பிணைபோச்சு - பூட்டுகிறேன் பிரமமென்ற நிசைக்குதானும், நாமப்பா சூடனது பலமும்பத்து-நன்றாகக் குங்குமப்பூ சாதிக்காயும், சோமப்பா கோரோசனை வகைக்குயொன்றுக்கு - கூட்டுவாய் பலமொன்று கூடச்சேரே. ()

பிரமவுப்பு.

சேரிட்டுபிரமமென்ற உப்புத்தானும்-சேர்ந்தயிடை நூற்றுக்கு ஒன்றுபோடு, ஆரடா சித்தண்டம் நூற்றுக்கொன்று - அப்பனே சீனியது பத்துக்கொன்று, கோரடா நெய்விட்டு நன்றாயாட்டிக் - கோதையென்ற பெண்கொடியாள் கிருபையாலே, வாரடா மண்டலங்க ளிரண்டுகொண்டால் - மக்களே சிவயோக வாழ்க்கையாச்சே.

ஆச்சடா சிவயோக வாழ்க்கையாச்சு - அப்பனே சித்துநிலை ஒருவனுச்சு, போச்சடா யெமனென்ற பயமும்போச்சு - பொல்லாத பாசவினை யத்துப்போச்சு, காய்ச்சடா சோதியொளி காணவர்ச்சு-கடந்துநின்ற மெய்ஞ்ஞானம் வலுத்துப்போச்சு; பாய்ச்சடா பிரமமென்ற கற்பந்தானும் - பழுதுவரா தொருநாளும் பாருபாரே.

பழுதொருநாள் வாராது கற்பக்கூறு - பார்த்தவர்க்கு வெளிதல்ல பரம்பொருளாகும், நழுவாது சடலமது வலுத்துப்போச்சு - நரம்புகளுஞ் சதையிறுகி முறுக்குமேறும், விழுகாது சோதியொளி தீபங்காணும் - விசைகொண்டு யேறுமடா வாசிதானும், அழுகாது அஞ்சபஞ்ச பூதந்தானும் - அப்பனே விடுபல மாச்சுபாரே. (46)

விடுபல மாவதுதா னேதுனுலே - வேதமென்ற ஓங்காரங் கொண்டதாலே, காடுபல மாவதுதா னேதுனுலே - கானகத்திற் புலியிருந்த மகிமையாலே, நாடுபல மாவதுதா னேதுனுலே - ராசனுட நீதியங்கே யிருந்ததாலே, பூடுபல மாவதுதா னேதுனுலே - பொழிந்தமழை சொரிந்ததினுற் புகழுண்டாச்சே. (47)

ஆச்சப்பா விட்டொழிந்து போனதென்ன - அடிப்படையும் வெளமில்லாத் தோஷத்தாலே, காச்சப்பா காட்டொழிந்து போனதென்ன - கானகத்தில் காவலொன்று மில்லாதாலே, நாச்சப்பா நாட்டொழிந்து போனதென்ன - ராசனுட கேள்வியங்கே யில்லாதாலே, போச்சப்பா பூமிமா மத்துப்போகப்-பொழிந்தமழை யில்லாத புதுமைகாணே. (48)

புதுமையென்ற ஆசையெல்லா மடித்துத்தள்ளிப்-போற்றுவாய் ஞானமென்ற யோகந்தன்னை, புதுமையென்ற ஆசையது விருக்குமாகில் - பாழ்நரகில் வீழ்ந்திடுவாய் சொன்னேனப்பா, குதுமையென்ற ஆசையிலே யிருந்தபேர்கள் - தான்வாழ்ந்த பெருமையெல்லாஞ் சொல்லிடாய்நீ, குதுமையென்ற சிவயோக ஆசைகொண்டால் - காணலா மதிசயங்கள் காணலாச்சே. (49)

காணலாம் சித்தினுட மகிமைமெத்தக்-கண்டவர்கள் விண்டதில்லை விதியுள்ளோர்கள், தோணலாம் விதியென்ன மனமேயாச்சு - தோணுமடா சித்தருக்குத் தோணுந்தோணும், ஆணலாம் நல்வினை யானல்மக்காள் - அப்பவல்லோ உனக்குடைய தேகம்வைப்பார், பூணலா மனதுறுதி யாகநின்றால் - பூணுமடா சிவயோகம் பூணும்பாரே. (50)

சிவயோக மாவதென்ன மனமேயாச்சு-நீங்கொண்டாம் வினைபட்ட மனமேயானால், தவயோக மதுவாச்சு வுள்ளேயுண்டு - சடலமது வலுவாச்சு சண்டிமாடே, பவயோக மாவதுதா னேதுக்கென்றும் - பாயாது மற்றதொரு கற்பந்தானும், தவயோகஞ் சிவயோகம் வாசியோகம் - தளம்பாது வினைபல மாகுமப்பாரே. (51)

சத்திசிவவுப்பு

வினைபல மாகுமடா சத்திசிவதிட்டை - வேண்டியே சூடன[illegible] பத்துக்கொன்று, ஆனைபல மாகுமடா ரெண்டுஞ்சேர்த்து - அப்பனே குடத்துநீர் விட்டுக்கிண்டு, காணைபல மாகுமடா ரவியில்வைக்கக் - கண்கொள்ளாச் சுண்ணமுமாங் கடுமைமெத்த, வினைபல மாகுமடா குங்குமப்பூ - வளியான கோரோசனை பத்திரியுமாமே. (52)

ஆமப்பா விலவங்கம் சாதிக்காயும் - அப்பனே [illegible] ம்புதானும், வேமப்பா வகைக்குஅஞ்சு பலமேகொண்டு - [illegible] ருக்கின் வேர்தானும் சரியிடையாய்க்கொண்டு, போமப்பா [illegible] தோ ரிடைக்குப்பாதி - பூட்டிவாய் சினியது ஆகியெல்லாமிட்டு, வாமப்பா மெழுகுபோல் வாட்டிக்கொண்டு - வளமாகச் சத்திசிவ சுண்ணஞ்சேரே. (53)

சேரடா மெழுகுஜம் பதுக்கு ஒன்று-சித்தண்டச் சுண்ணமது தானொன்றுகொண்டு, பாரடா சிவந்தமான் பாலில்விட்டு-மாட்டியவரை [illegible] சாம மயனம்போலே, காரடா குடத்துநீர் விட்டுநன்றாய்-கலந்துவரைய் நால்சாமம் கனிவாய்த்தானும், பாரடா வளித்துருட்டிச் சிமிழில்வைத்து-பரம்பொருளே மெழுகென்னவே வைத்துப்போற்றே. (54)

போற்றியே பூசைதனில் வைத்தெடுத்துப்-புண்ணியனே சிவன்செயலென் றெண்ணிக்கொண்டு, ஆற்றியே மனமோர்மை யாகநின்று - அப்பனே பிரபஞ்சம் பொய்யென்றெண்ணி, காற்றியே உயர்வாசற் குள்ளேநாவை - தாளுடுக்கி வாசியைத்தான் சுழினைக்கேற்றி, மாற்றியே மெழுகுதனிற் குன்றியுண்ணை - மக்களே சடலமது வலுத்துப்போச்சே. (55)

வலுவாகு மண்டலந்தான் மூன்றுகொண்டால் - வாசிபலமாவதைத்தா னென்னசொல்வேன், சலுவாது சடலமது யிறுகிப்போகும்-தளதளத்து மேனியெல்லாத் தங்கமாகும், மருவாகும் மாயையெல்லாம் விலகிப்போகும் - வஞ்சனையாய்ச் சொல்லுகின்ற கூத்தன்போனான், கொலுவான மும்மூர்த்தி யானகற்பம்-கொள்ளுதற்கு வகைசொல்வேன் கூர்ந்துகேளே. (56)

மும்மூர்த்திமெழுகு.

கூர்ந்துகேள் மும்மூர்த்தி யானபூவைக்-கொண்டுவந்து அதிற்சேர்க்கும் வகையைக்கேளு, சார்ந்துகேள் குடனிடை பத்துமாறுல-தன்மையுடன் நூத்தபூ வொன்றுபோடு, கார்ந்துகேள் குங்குமப்பூ கோரோசனையெலம்-கனிவான சாதிக்காய் சாதிபத்திரி, சேர்ந்துகேள் வகைக்குஅஞ்சு பலமுங்கொண்டு - செம்மையுடன் சிவன்வேம்பு உப்புமாமே. (57)

உப்புமது சரியிடையா யெடுத்துக்கொண்டு-உத்தமனே ஆவினெய்யால் நன்றுயாட்டி, அப்புமது சூடனது சேர்ந்தசுண்ணம்-அரைத்ததிலே [illegible] மருந்துக்கு நாற்றுக்கொன்று, செப்புமது மருந்தையெல்லா மரைத்துநன்றாய்-சோடா குடத்துநீர் விட்டுக்கிண்டி, [illegible] ரவியில்வைத்துக் கிண்டும்போது - தான்போடு சித்தண்டச் சுண்ணந்தானே. (58)

சுண்ணமது நாற்றுக்கு ஒன்றுபோடு - சுவளவே கிண்டிவிடு [illegible] தானும், அன்னமது போற்றிவந்த ரசசெந்தூரம் - அப்பனே அம்பதுக்கு ஒன்றுபோடு, கன்னமது குடத்துநீர் விட்டு [illegible] - [illegible] ரவிதனிலே நவநாள்தானும், [illegible] போற்றிவந்த மெழுகுதன்னைக் - சோதிமனோன் மணியாள் [illegible] பூசைபண்ணே. (59)

பூசையது வர்க்கவகை யெல்லாஞ்செய்து - புன்னியனே பர தேசிக் கன்னடம்போடு, பூசையது செய்துகொண்டு மண்டலந்தா னுஞ - முக்கியமாய்க் கொண்டுவிடு வாசிபலமாகும், காசையது பொருளாக வெண்ணவேண்டாம் - கனியதன் லிங்கமாகம் வைத்து துப்போச்சு, பேதிதோ ருப்பிதுடை வழுமையென்று-பெண்கொடியாள் சொன்னவித்தை பிலமாம்பாரே. (60)

வேத உப்பு மெழுகு.

பிலமாக வின்னமொரு கருவைச்சொல்வேன் - பேதமில்லா வேதமென்ற திட்டைமார்க்கம், குலமான உப்பினுடை யென்றேயாதல் - கூட்டுவாய் குடனது பக்குவிதம், வளமான குடத்துநீர் விட்டுநன்றாய் - மக்களே ரவியில்வைத்துக் கிண்டிப்பாரு, இவமான உப்பதுதான் கன்னமாகும் - சேரடா சத்துக்கென்றுதா னதானே. (61)

செந்தூரம் பத்துக்கு ஒன்றுபோடு - திண்மைக சைதநின்ற கன்னந்தன்னில், செகந்தூரம் பத்துக்கு ஒன்றுபோடு - குங்குமப்பூ கோரோசனை சாதிக்காயும், பந்தூரம் வால்மிளகு சாதிபத்திரி - பலமந்த தானெடுத்துப் பாதிச்சினி, முந்தூரந் செய்தொரு மருந்திற்சேரு-முக்கியமடா ஆவின்நெய்யால் நன்றாயாட்டே

ஆட்டுவாய் தேவிமுன்பு வைத்துப்போற்று - அப்பனே சிவனை யங்கே நினைத்துக்கொண்டு, ஊட்டிய மண்டலந்தா னுகசுங்கொண்டால் - முனியான சுழிமுனையிற் நிலைத்தோனும், நாட்டிலே நின்றதில் மாமைபூணும் - நல்லநல்ல யம்பேர்தி வாசம்பண்ணு, கட்டிலே நின்றதொரு பஞ்சபூதம் - குரங்குப்போற் சொன்னபடி கேட்டும்பாரே. (63)

பூதஉப்புமெழுகு.

சென்குறிய பஞ்சபூத நீட்சைதானும்-கெட்டியடா கற்பமது கெட்டியாகும், வாக்கையென்ற அப்பகோலக் கருவின்கன்னம்-மக்களே சொல்லுதற்கு நாவோயில்லை, தோர்க்கையென்ற உருவெடுத்த கற்பமாக்க-சொல்வார்கள் சொல்வார்கள் பெரியோர்தானும், மாக்கையென்ற உப்புக்குப் பத்தாக்குடன் - மாட்டடா குடத்துநீர் விட்டுக்கிண்டே. (64)

கிண்டையிலே கன்னமதாம் பொங்கிநீரும் - வெதுவெரித்த கன்னமது வழுவேயபெத்த, பன்னையிலே பசத்திதுட செந்தூரந்தான் - பாய்ச்சடா அப்பத்துக்கு ஒன்றுபோடு, குண்டையிலே குடத்துநீர் விட்டுக்கிண்டு - குணமாக ரவிதனிலே சவராசர்வைத்து, துண்டையிலே சித்தண்டச் சன்னம்போடு - அடியாக து றதுக்கு ஒன்றுபோட்டே. (65)

போட்டுநன்றாய் ரவிதனிலே சவராசர்வைத்துப்-புன்னியனே குங்குமப்பூ கோரோசனை சேர்த்து, மாட்டுநன்றாய் சாதிக்காய் சாதிபத்திரி - மக்களே வால்மிளகு பலமந்தாக, கூட்டிநன்றாய் வானெய் விட்டுக்கிண்டிக் குணமான ரவிசலுமங் கூட்டிவிட்டு, வாட்டியே குடத்துநீர் விட்டுஆட்ட - வரிசையாய்த் தேவிமுன்பு வைத்துப்போற்றே. (66)

போற்றியே மண்டலந்தா னுதுகொண்டால் - புன்னியனே சித்தரிலே ஒருவனுக்கு, மாற்றிய சித்தர்களும் வந்துபேசி - மகிமைக்கு நன்றாக வைமாய்ச்சொல்லி, தேற்றிய கற்பத்தின் வழுமையெல்லாம்—திடமாகச் சொல்லிவைத்து நிலையுஞ்சொல்லி, ஆற்றியே அருகமைந்து முத்திட்டு-அப்பாலே காயாக மிவாய்பாரே. ()

சிவாசே போறுமிட்டுச் சவையிலின்று-சாகிவேராகு கொண்டாட்டு பின்பமாக. சிவாசே கேசமதாய்ப் பழக்கமாகி - சிந்தைதிடமே போமென்று வாக்குச்சொல்லி, அப்பாசே அவர்களுடன் பின்னே சென்று-அரித்துவட வாடியல்லே மகிமைதோறும், மாய்வாசே சித்திதுட மகிமைகண்டு-மக்களே சகந்திரத்தின் பூவைவாங்கே. (68)

அகஸ்திர உப்புமெழுகு

பூவாங்கிக் குடத்துடன் பத்துக்கொன்று - பூட்டுகவைப்பாய் குடத்திதுட சகத்தைவிட்டு, மாவாங்கிச் சித்தண்டச் சன்னம் போடு-மக்களே அப்பத்துக்கு ஒன்றுபோடு, சிவாங்கி சத்திதுட செந்தூரந்தான்-சேரடா பத்துக்கு ஒன்றுபோடு, காவாங்கி மாதளம்பூ சாக்கொண்ணைப்பூ-கானகத்தி லுவாம்பூ செம்பாத்தம்பூவே. ()

பூவாகுங் குமரியுட பூவுமாகும் - பொருந்திநின்ற பூவையெல்லாந் தானாய்ப்பண்ணி, ஆவாகும் வகைக்குஞ்ச பலமேகொண்டு-அப்பனே முன்மருந்தில் சேர்த்துநன்றாய், காவான குங்குமப்பூ கோரோசனை கூட-கட்டான சாதிக்காய் சாதிபத்திரி, லைவாகும் வால்மிளகு வகைக்கு அந்த - மக்களே பலமெடுத்து வகைப்பாய்ச்சேரே. (70)

வகையாக இதுவெல்லாம் ஆவின்நெய்யால்-மாட்டிநன்றாய் பவாத்தெடுத்து வளமையாக, தகையான குடத்துநீர் விட்டுக்கிண்டு-துவளவே கிண்டிவிடு ரவியில்வைத்து, தகையான சுகிசலத்தை விட்டுக்கிண்டு-தன்மையுடன் மெழுகதுபோ லாகும்பாரு, நகையான மெழுகெடுத்துத் தேவிமுன்பு - நன்றாய்வைத் தெடுத்தெழு மண்டலமுமுன்னே. (71)

உண்ணவிலே தேகமது சித்திபேகேள்-உத்தமனே நரைதிரை யு மாறிப்போச்சு; வண்ணமுள்ள தேகமதி லொளிவையென்றால்-வலியுறுத்திச் சொல்வதற்கு காவேயில்லை, என்றாலது தேக மதி லழுக்கெடுத்து-இதமாகச் செப்புவென்னி தன்னிலேயே. (72)

வாரவுப்பு.

சவதுதான் மாத்தென்ன மூலஞ்சாகும் - என்மகனே தேக மது விழுவிப்போகும்; மாய்வதுதா னென்றுமில்லை மகனேசொன் னேன்-வையகத்தில் நீயுமொரு சித்தனுவாய்; சாய்வதுதான் வார மென்ற பூவைக்கொண்டு-சகலசித்து மாகுதற்கு வகையைக்கேளு, ஓய்வதுதான் முன்சேர்ந்த படியேசெய்து-உத்தமனே உண்டுவாச் சிவயோகமாமே. (73)

சிவயோக வாழ்க்கையிலே யிருக்கவேணும் - சித்தனென்று பேராகித் திரியவேணும், கவயோக மானகவி யுகந்தாண்ப பா - கயமின்றி வஞ்சகமுஞ் சூதுமாச்சு, துவயோக மான தொரு மனிதர்வாழ்க்கைச்-சண்டாளர் சேராதே விலகிநில்லு, யுப யோக மொன்றுமில்லை பிரபஞ்சத்தில் - உத்தமனே கண்டுகொண்டு விலகுவாயே. (74)

விலகுவதா னக்குவெகு புண்யமப்பா - வேதாந்த சடலமது கனிவோயில்லை, பழகுவது சற்குருவின் பழகவேணும் - பறக் கோடும் வாசியைத்தா னிறுத்தவேணும், சளருவது கற்பமதிக் தானாவேணும் - சண்டாள மாயையெல்லாந் தள்ளவேணும், குளி குவது பிரபஞ்சம் பொய்யென்றெண்ணிக்-குடியிருந்த வீட்டினைக் குணமாய்ப்போற்றே. (75)

போற்றின இலகத்தி லதிசயங்கள் - புண்ணியனே கண்டுமன மகிழ்ச்சிகொண்டு, ஆற்றினாற் தேசமது அனந்தமுண்டு - அந்தந் தத் தேசத்தி லதிசயங்களுண்டு, பார்த்துமே சித்துவினை யாடிக் கொண்டு-பரமசிவன் சபைதனிலே வாசயாகிக், கூத்தவென்ற கூத் தனுக்குங் கூத்தனாகிக்-கோடியுகஞ் சித்திலிருக் தாகுவாயே. (76)

திரையுப்பு.

ஆகிவாய் திரையுப்பு எடுத்துக்கொண்டு - அப்பனே முன் சேர்த்த படியேசேர்த்து, நாடுவாய் மதிளுன்மணியைக் கொண்டு போற்றி - நலமான சிவபவசி யென்றேயோதி, தேடுவா யில்லாத் திற் தனித்திருந்து-சிவசிவா வென்றேதான் மனதிலெண்ணி, கூடு வாய் கற்பமது கொள்ளும்போது - குருபூசை சிவபூசை குணமா யச்செய்யே. (77)

செய்யப்பா மண்டலங்க ளொன்றுதானும் - தேகமது அழி யதிலில் ஒருபோதுந்தான், மெய்யடா சத்திசிவன் சொன்னகற் பம் - வேதமது நின்றிலங்குங் கற்பமாகும், பொய்யப்பா சொல் லவில்லை மனிதர்வாழ்வு -புத்திகெட்டுப் போனதினால் கருணைபகா ஞம், ஐயப்பா ஒழியாமல் வெளியாய்ச்சொன்னேன் - உத்த மனே கற்பமதிக் தானுவாயே. (78)

உண்ணுவாய் உனக்கொருவ ரெதிரியுண்டோ - உத்தமனே நீயுமொரு சித்தனுவாய், பண்ணுவாய் பக்கஷித்தும் சித்தியாகும்-பார்மகனே கயிலாச தேகமாகும், சண்ணுவாய் பிரபஞ்சம் உன் னைக்கண்டால் - சற்குருவே தவமுனியே ரிஷியேயென்று, குண்ணுவா ருனைக்கண்ட பேர்களெல்லாம் - குருவென்று வெகு வணக்கம் வணங்குவாரே. (79)

வணங்குவா ருனக்குடைய சாரஞ்செய்வார் - மனங்கொண்ட படிநடந்து வார்த்தைகேட்பார், இணங்குவார் குகைத்தோ ரேவல் கேட்டு - எல்லோருங் கைகட்டிப் பணிந்துபோற்றி, சுணங்குவா ருகைக்கு அன்னபேர்கள் - அந்தாமே யென்குருவே யென்றுமெசா ல்லி, மணங்குவார் மாயைதனி லாசையின்றி - வாழ்த்திடுமே யு ன்சமுகங் கண்டோர்தானே. (80)

நவச்சிசக உப்பு.

தானென்ற நவச்சிசக திட்சைமார்க்கம் - சாற்றுகிறேன் புவி தனிலே தானிபேர்க்கு, வானென்ற உப்பிடைக்குப் பத்தாக்குட ன் - மாட்டுவாய் குடத்துநீர் வாமாயவிட்டு, தேனென்ற சித்த ன்டச் சுண்ணாம்பு-இட்டமாக விட்டாற்று நன்றாய்போடு, வானெ ன்ற ரசத்திறுட செந்தூரந்தான் - மகனே பத்துக்கு ஒன்று போடே. (81)

ஒன்றான பெண்மதில் வைத்துக்கொண்டு - உத்தமனே குடத் துநீர் விட்டுக்கொண்டு, நன்றான மனிதனிலே நவளுள்வைத்து - நடந்தடா அடிக்கடிதான் கிண்டும்போது, குன்றான மெழுகான பதமேமாகும் - கட்டடா இந்தவகைப் பூவையொங்க, சென்றான ரவியில்வைத்துக் காய்ந்ததானால் - செம்மையா யிடித்துத்தான் வடிகொள்வாயே. (82)

வடிகொண்ட தானதுவும் வெகுமோன் றுக்கு - வாங்கடா பல மைந்து எடுத்துக்கொண்டு, அடிகொண்ட சாக்கைக்குள் தாளா யச்செய்து - குட்டுவாய் வகையைக்கு பலமதாக், கடிகொண்ட மின்னையெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து-காரானின் செய்யாவே நன்று மாட்டி, முடிகொண்ட ரவிகுத்தை விட்டுச்சேர்த்து - முத்திபெற கவனமதும் வைத்துக்கின்றே. (83)

கிண்டையிலே மெழுகதுபோ லிருக்கும்பாரு-கெதிகொடுத்த மாதளம்பூ நிறத்தாள்கொங்கை, வண்டணியும் கிலப்பயிரின் குடத்துநீரை - வாங்கியே விட்டுநன்றாய்க் கிண்டும்போது, அண்டர் பிரான் சிவகுருவை மகிமையாலே - அப்பனே செந்தூர மெழுகு மாகும், கண்டபடி யானுரைத்தேன் கபடில்லாமல் - கருத்துடனைத் துச் சொன்னதிந்த மெழுகுமாமே. (84)

மெழுகெடுத்துத் தேவிமுன்பு வைத்துப்போற்று - மெய்ஞ் ஞான பூரணத்தை மனதில்வைத்து, மழுவெடுத்த சிவன்பாதம் வைத்தெடுத்து - மக்களே மனம்புத்தி ரெண்டுமொன்றாய், தொழு தெடுத்துக் குருபதமே கெதியென்றெண்ணித் - தொண்டுசெய்து மெழுகைவைத்துப் பூசைபண்ணி, அழுதெடுத்த செந்தூர மெழு குதன்னை - அப்பனே குன்றிபுண்ணு அமுரிகொள்ளே. (85)

அமுரி வியாம்.

அமுரியென்றால் சிறுபசுவை சிவந்தபூடு - அப்பனே சிவந்த நிலந் தனில்வளர்ந்தால், குமரியெனும் வாட்டமில்லா வளர்ந்தபூடு - கொண்டுவந்து சாறதிலே குணமாய்வாங்கி, கமுரியென்ற வைஸ்பினது பத்துமுறை தீட்சை - கன்மணியே செய்துகொண்டு தூளாய்வாங்கி, வமுரியென்ற சாறதிலே தூளைப்போட்டு - வணக்கமுடன் காலையிலே கொண்டுவாவே. (86)

கொண்டுவர உன்தேகம் ஒருபோதுந்தான் - குறைவதில்லை அழிவதில்லை வறுவோமெத்த, பண்டுதான் விந்துவிட்ட கோமென்று - பகாலையோ யிக்கருவை முன்னோர்தாமும், கண்டுபார் பெருமீனுஞ் சிறுமீனுக்கு - கதைபோலே உலகமதி லிரையாமென்று, உண்டுபார் ரென்றுசொல்லிப் பிரபஞ்சத்தில் - உத்தமனே சொல்லுவது கேட்டிலாயோ. (87)

கேட்டுமதி கெட்டதென்ன மாயையாலே - கெதிமோசமில்லாத அறிவினாலே, கூட்டுவது நாதவிந்து சேர்ந்ததாலே - கோதையென்ற பெண்கொடியாள் மகிமையாலே, ஆட்டுவதும் பிரமமென்ற பிண்டத்தாலே-அப்பனே சிவரூப மானதாலே, வாட்டுவது யிந்தவுடல் கொள்ளாதாலே - மயங்கியல்லோ பிரபஞ்ச மாயையாச்சே.

தச உப்பு.

ஆச்சப்பா தசதீட்சை மார்க்கந்தன்னை - அப்பனே அறிந்த மட்டு மறிவிப்பேனுன், ஏச்சப்பா தசஉப்பை யெடுத்துக்கொண்டு என்மகனே குடனிலே பத்துக்கொன்று, வாச்சப்பா சித்தண்டச் சுண்ணாந்தானும் - வளமான ஓம்பதுக்கு ஒன்றுபோடு, காய்ச்சப்பா சசந்திரட செந்தூரந்தான் - கூடாகப் பத்துக்கு ஒன்றுபோடே.

போட்டப்பா மூன்றுமொன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு - புண்ணியனே குடத்துநீர் விட்டுநன்றாய், நாட்டப்பா எரிதனிலே நவநாளெரித்து-நன்றாகக் கிண்டிவிடு கைவோயாமல் வட்டப்பா மெழுகான பதத்தைப்பார்த்து-தைமத்தனே இந்தவகைப் பூத்தான்போடு, கூட்டப்பா சரக்குவகை இந்தாறும் - கட்டிவிடு பலமைந்து வீதந் தானே. (90)

தானென்ற தெய்யானை நன்றாய்ப்பாடிச் - சற்குருவைத் தொழுதுகொண்டு மெழுகைவைத்து, வானென்ற ரவிசலத்தை விட்டு நன்றாய் - வளமாகக் கிண்டிவிடு நவநாள்தானும், தேனென்ற குடத்துநீர் வளமாய்விட்டுத் - தேன்மொழிக்குப் பூசைசெய்து வருகும் போது, கோனென்ற குருவங்கே வந்துசேர்வார் - குருபூசை சிவபூசை குணமாய்ச்செய்யே. (91)

செய்துகொண்டு அவர்பதத்தில் மெழுகைவைத்துத் - தேவியென்ற யீஸ்வரியாள் பூசைசெய்தால், கொய்துகொண்ட குருவாக்கால் மகனேபாலா - குழந்தையென்ற சிவரூபி அருகில்வரவா, நய்துகொண்ட மெழுகெடுத்துக் கையிலீந்து - நன்றாகச் சித்திஇட மகிமைபெற்று, எய்துகொண்டு பெண்ணுஞ் சிவகுருவை பூண்டு - இருந்துலகந் தனில்வாழ்ந்து யிருப்பாய்நீயே. (92)

நீயிருப்பா யென்றுசொல்லி வாக்குப்பெற்று - கிணத்திடத்தில் ஒடுக்கமது செய்துகொண்டு, தாயிருக்கப் பிள்ளைமனம் கோமேசொல்லு - தனியொருவ னிருந்து தபத்தைப்போற்று, காயிருக்கக் கனியிருக்கப் பசியுண்டாமோ - காணலாம் உலகமதில் தோணமட்டும், பூவிருக்கப் பிஞ்சிருக்கத் தேகம்போன - புதுமையைத்தா னின்னதென்று கண்டிப்பேனே. (93)

கண்டிலேன் பாசமதுக் குட்டபடாதே - கண்கெடு மதிகெடு ரெம்பவுண்டு, விண்டிலேன் திரண்டமணி மயங்கும்போது - விளைகும் நீசெய்த தவங்களெல்லாம், கொன்றுவிடு முன்சடல மழிந்துபோகும் - கூத்தனென்று சொல்லுவது யாரைமைந்தா, கண்டபேர் விந்துவிட்டுக் கெட்டுப்போன-கதையதனைக் கேட்டிருந்து கலங்கலாமோ. (94)

கலங்காமல் மனமோர்மை யாகநின்றால் - கண்ணொளிமைக்குக் காணுமற் கூத்தன்போனான், மயங்காமல் நிற்பதுவே சிவயோக வாழ்க்கை - வளர்ந்துடா பிரபஞ்ச மாயைபோச்சு, துலங்காமற் றுலங்குமடா குப்பைதன்னில் - துலையாகக் குண்டுமணி மங்குமோ சொல், இலங்காறு மாடுகளே நிலத்தைக்கண்டால்-நிலங்கண்டா லெருதனைமே உழுதுடன்னோ. (95)

உழுதுவுன்னை வகைதெரிந்தால் உழுதுவுன்னு - உழுமாறி
யில்லாட்டால் உழுவான்பின்னே, உழுதுன்னை வகைதெரிந்து
போகக்காத்து - உழுதாண்ட துன்சடல முழ்யுதப்பா பழுது
வரா தெருநாளும் பாருபார்குபயமதுபோ தாமதை மதித்தோ கொண்டு
திருவனிட்டா துன்சடல மழிந்துபோகும் - கழுவாமல் நான்சொன்
ன கருவைத்தேடே. (96)

கருவெல்லா முதற்காண்டந் தன்னிற்சொன்னேன் - கட்டாக
ரெண்டுனிலே வழுவிசொன்னேன், உருவெல்லா மூன்றினிலே தந்
தனுசொன்னேன் - உத்தமனே யிடைபாதி கரணஞ்சொன்னேன்,
மருவெல்லாம் காலினிலே யோகஞ்சொன்னேன் - மைந்தனே அரு
ளிலே மார்க்கமெல்லாம், குருவெல்லா முடிந்தும்வகை வெளிய
தாகக் - கூறுவேன் வெளியாகக் கூறுவேனே. (97)

கூறுவேனின்னுமப் பார்த்தபேர்க்கும் - குறித்தே தானும்
கருத்தோனும் மறைப்பெல்லாந்தான், ஆமிவன் வெளியாகவன்
றுபுத்தானும் - அப்பனே பக்கெட்டு மதுவாய்த்தோனும், ஏது
வான் துரையதிர்ந்து பேறும்போது - எவ்வளவுந் சொற்குறைவு
வாராமற்றன், மாறுவான் சிவயோக வாழ்க்கையின்று - மவர்
போலே நினைத்தபடி முடிப்பான்பாரே. (98)

முடிப்பானே சித்திவெகு அதிசயமாகும் - போகத்திலே கரணை
வல்லோ தெளிவுமாகும், படிப்பானே சகலபொரு ளவனேகாண்
பான் - பாசனிலே மாயையெல்லாம் பதிப்பேகும், அடிப்பானே
பேமென்ற போமன்றூனும் - அடிதொழுது தெண்டனிட்டு வணங்
குவான்பார், மடிப்பானே சித்தர்வந்து வார்த்தைசொல்லி - மன
மகிழ்ச்சி யாயிருந்து வாழ்வான்பாரே. (99)

வாழ்வதற்கு யிகத்தான் பயனறிந்து - மகாசினையாம் வைத்தானி
மருவிப்பார்த்தால், ஆழ்வதற்குச் சிவயோக வாழ்க்கைபெற்று -
அருமையென்ற கற்பத்தி னறிவைப்பெற்று, மூழ்வதற்கு அஷ்ட
சித்து மாடபெற்று - முக்திபெற்று பூர்வமதிற் கழிவைபெற்று,
தாழ்வதற்குச் சத்தியபதமும்பெறுவத் - தானவனும் சிவிருந்து
வாழ்வாய்த்தானே. (100).

தானென்ற காண்டமது நாலிற்றானும் - சகலவுயிர் வாழ்வ
தற்கு யோககற்பம், தேனென்ற தேவியுமை பாதக்காணச் - செப்
பினேன் மவனதிலே திறமாய்ச்சொன்னேன், மானென்ற ஐந்தி
னிலே கருவையெல்லாம் - வகைதோணக் காண்பதற்கு மனதுகூர்
ந்து, நானென்ற ஆறுவைத்தைப் போக்கினன்றாய் - நாமென்ற
ஞானக்காண்டம் யோகமுற்றே. (101)

நாலாவது காண்டம் முற்றிற்று.

உ

குமாரன் துணை.

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பரிபாஷை ஐந்தாங்காண்டம் ரு

தோகையினாற் குமிரன்றன் வடிவைக்கண்டு - சுத்தமாய் நின்
றசிவன் பாதமன்னைத்து, மோகமதாய்க் கிளிமொழியை அணைத்து
மெள்ள - முத்தியிட்டு அருகில்வைத்த மூர்த்திபாதம், தாகமதா
ய்ப் பதஞ்சலியைச் சொன்னபடியிற் - தான்வைத்துத் தவமுனிகள்
ரிஷிகளிருந்தார், பாகமதை மறைபொருளாய்ச் சொன்னவாக்கிய
ம் - பாஷைகளில் நான்வெளியாய்ப் பாடினேனே. (1)

பாடியதோ ரென்னுவிற் பரமமூர்த்தி - பதிவாகத் தானிருந்
து பயனைக்காண, தேடியதோ ரென்தாயார் பேழையீதிற் - சித்
தமது இறங்கிநல்ல வாக்குத்தந்தால், நாடியதோர் தமிழ்க்கு
மறைவுநீங்க - நாவுதனில் ஈஸ்வரியாள் குடிகொண்டேதான்,
வாடியதோர் முகமதனில் துயில்கொண்டேதான் - மலர்க்கையால்
தடவிவிட்டு மதிசொன்னாளே. (2)

மதிசொன்னா ளென்தாயார் வாமகுபி - மனங்குளிர்ந்து சாஸ்தி
ரத்தின் மறைப்பையெல்லாம், கெதிசொன்னாள் தவமுனிகள் ரிஷி
கள்சித்தர் - கெம்பீர லிபியினால் மறைத்ததெல்லாம், சதிசொன்
ன நினைத்தபார்த்த பெரியோரெல்லாம் - தட்டுண்டு மயங்குவதாற்
சமதியில்லை, விதிகொண்ட பேர்க்குவரு மென்றுசொல்லி - விட்
டுகேட்டு கெட்டவர்கள் கோடியுண்டே. (3)

கோடியிலே சங்கையுண்டோ கோடாகோடி - குருமுறைகா
ணாமல் அலைந்தோர்கோடி, வாடிமனந் தளர்ந்தலைந்தோர்
கள்கோடி - மனமறுவை கூறவுசெய்யா தலைந்தோர்கோடி, நாடிம
னந் தேறாம லலைந்தோர்கோடி - நாடுதனிற் கேள்விபங்கே கேட்
டோர்கோடி, பாடியதோர் பொருளுக்குப் பயன்தோன்றாமல் -
பழம்பொருளைச் செலவுசெய்து கெட்டார்தானே. (4)

கெட்டாரே வைபாகஞ் செய்பாகங்கள் - கெடியான கிரையா கங் கணக்கின்பாகம், விட்டாரே அதினாலே கெட்டார்கோடி - வீணாகக் கட்டமிட்டு அலைந்தோர்கோடி, சட்டாரே விண்ணரியுஞ் சாகரும்போன - சொருபமதைக் காணாமல் கெட்டார்கோடி, வட்டார மானக்கினி மாதுதேவி - மனமகிழ்ந்து கிருபைசெய்தால் வாரா துண்டோ. (5)

தேவிபூசை.

வாராதோ வென்தாயார் கிருபைகூற - மனமகிழ்ந்து சொல்லு கிறேன் வரிசையாக, கோரக அறுகோண மிட்டுக்கொண்டு - தின் றநடுக் கோணமதில் ஓங்-கிலீங்-யவ-நமசியென்று, தேராதே மேற்கோணம் அங்-இங்-உங்-எங் ஙென்றென்று - திறமாகச் சிங்கென்று திறமாய்ப்போடு, காராதோ மேல்வட்டம் மூன்றுபோடு - கன்மணியே சத்திபிர சன்னமாமே. (6)

பிரசன்ன மாவதுதா னேதினாலே - பிரியமாய் பேர்மனது கொண்டதாலே, வரசன்ன வர்க்கவகை வைத்துக்கொண்டு - வரு ந்துவா யொருலெச்ச மாகும்போது, சரசன்ய மானசத்தி பிரசன் னமாகித் - தான்கேட்குங் கேள்வியெல்லாந் தனதாய்ச்சொல்லி, வரசன்ன மானமதேன் மணித்தாய்நல்ல - வாக்கருளிக் கேட்ட தெல்லாம் வகைசொல்வாளே. (7)

வகைசொல்வாள் மண்டபத்துக் குள்ளேசெய்ய - வாராளோ வென்தாயார் வருவாள்பாரு, தொகைசொல்வாள் கற்பத்தின் கருவையெல்லாம் - தோணவே மனதிற்கு அறிவிப்பாள்பார், நகை சொல்வாள் வாதமது செய்யும்போது - நன்றாகப் பொருளையங்கே காட்டிச்சொல்வாள், பகைசொல்லா ளட்டகர்மக் கருவையெல்லாம் - பண்பாகத் தோணுதற்கு வகைசொல்வாளே. (8)

சொல்வாளே லோகமெல்லாம் வசியமாகும் - சொற்பெரிய மனிதரெல்லாம் வசியமாகும், வெல்வாரே புருஷரெல்லாம் வசிய மாகும் - மேன்மைபெற ஸ்ரீவசிய மென்னசொல்வேன், கொல்வா ரோ சத்துருக்கள் வசியமாகும் - கொடுமையுள்ள மிருகமெல்லாம் வசியமாகும், மல்வாரோ பசாசுமுதல் தேவரெல்லாம் - வசியமடா சொன்னபடி கேட்குந்தானே. (9)

தானென்ற வைவசியைச் சொல்லக்கேளு - தன்மையுள்ள.இங் கோலவருணியொன்று, வாளென்ற முலைக்கொடி (இளைமை) யொட்டி சேர்த்து - வளமான கஸ்தூரி மஞ்சள்சேர்த்து, தேனென்ற குங் குமப்பூ கோரோசனைசேர்த்துத் - திடமான கிழங்கினுட தயிலஞ் சேர்த்து, தானென்ற அனுபவத்தை யெடுக்கக்கொண்டு - நலமான மதியினுட மெழுகுபோட்டே. (10)

மெழுகதிலே ஆற்றுக்கு வொன்றுபோடு - மேன்மையுள்ள புனுகதிலே பாதிசேரு, கழுவாது முன்சொன்ன தேவிபூசை - நன் றாகச் செய்துமே யெடுத்துக்கொண்டு, சழுவாது புருவமதிற் திலதம்போட்டுத் - தான்போக லோகமெல்லாம் வசியமாகும், மழுவா குந் தேவியுமோ வசியமாகி - மனம்போல நடத்திவைத்து வருவா ளப்பாரே. (11)

வருவாளே சிவயோக வாழ்க்கைசொல்வாள் - வரமருளிப் புரு வனுடைச் சுழினைகாட்டி, தருவாளே வாதமது செய்வதற்குத் - தன் மையுள்ள கருச்சொல்லிப் பொருளுஞ்சொல்லி, குருவாகத் தானி ருந்து அருகில்வந்து - குணங்குறிகள் காண்பதற்கு மதியுஞ்சொல்லி, திருவான வாலைப்பெண் கிருபையாலே - சித்தர்முனி மன்றத்தெ ல்லாஞ் சிவத்தபூட்டே. (12)

பூநீர்நத்துமிதிலம்

சிவந்ததொரு பூமிதனிற் பிறந்தபூடு - சிறப்பூடு வாட்டமில்லா வளர்ந்தபூமி, கவந்ததொரு செடியங்கே பூத்தபூவுங் - கண்மணியே பூநீரு அதுவுமாகும், மலந்ததொரு மத்தநிலப் பூமிதன்னில் - மக்களே பூத்ததெல்லாம் பூநீராமோ, அவந்ததொரு அழுக்கெ டுக்கும் வண்ணானுக்கு - ஆகுமல்லால் மற்றொன்றுக் காகாதப்பாரே.

ஆகாது அம்மரத்திற் பூத்தபூதான் - அப்பனே பூநீரு அதுவு மாகும், சாகாத சாலென்று பிதற்றுப்பேரு - சமுசயங்க ளில்லை யடா தாக்கிப்பாரு, போகாத பிரபஞ்ச பிதனுலாச்ச - புத்தி கெட்ட மாடுகளே பொன்வினையும்பூடு, மாகாது மற்றதெல்லாம் பூநீராமோ - மடையனே பிதனுலே வகைசொல்லாரே. (14)

சொல்லார்கள் சித்தரெல்லாம் பலவிதமாய்ச்சொல்வார் - தோணுதோ உங்கள்புத்தி மயங்கிப்போச்சோ, வல்லாண்மை யுள் ளவர்க்குத் தோணுந்தோணும் - வஞ்சகங்கள் வினையமுள்ள புத்தி வேணும், கல்லார்கள் ஒருத்தன்கைப் பொருளைவாங்கக் - கபடெ ன்ன சூதென்ன வினையமென்ன, பொல்லாதா னென்றுபேர் கிடை ப்பதல்லாற் - பூமிதனிற் பலனொன்று மில்லைதானே. (15)

இல்லையென்று போவதற்கோ சாஸ்திரங்கள் - இயம்பினு ரிஷி முனிவர் பெரியோரெல்லாம், கல்லையது போற்பார்த்து திரிந்தா லென்ன - கபடமுள்ளோர் சாஸ்திரங்கள் கற்றாலென்ன, சொல் லைப்பெரி தாகவெண்ணி மனந்துணிந்து - சளிகத்த மாயிருந்து சாஸ்திரத்தைப்பார்த்தால், வல்லையடா பூமிதனிற் கண்டபோகன் - வையத்திற் கேட்டிலையோ மாடேசொல்லே. (16)

சொல்லுவது சாஸ்திரங்கள் யாருக்கென்றால் – தூர்ப்புத்தி பொய்க்குது கபடிக்கி, அல்லுவதின் வரிவேறு யாசைக்கீல் – அண்டசரா சரங்களெல்லாம் பலனுமாகி. சொல்லுவது மிட்டருது சௌமிகைதனிக்-குவிபயத்தப் பேசுகளெல்லாம் தாவென்றெண்ணி, மல்லுவது சிவன்செயலே யாருமல்லால் – மற்றொன்றுமாகாதென் றென்றுவாயே. (17)

என்றுவுரி காரணி பெருமைதன்னை – இயம்பார்கள் சித்தசெல்லாமியம்புகின்றேன் பென்னுனை மகிழ்குழியும் உதவையாதுட-பேதமையாற் பொங்கின்ற சித்தரான்சாதம், கண்டதுவது திரைமறதில் ஸாமற்சொன்னேன் – கண்டறிந்து கொள்வாய்ச் புத்திமா மன்னுத்து பிருதிவியாம் உகாரமென்ற-வகைபதுவ நான்வெளியாய் வகுத்தேன்பாரே. (18)

வகுத்திரன்ன அகாரமது மீனிக்கு – வையகத்தில் பகவிக்மாய்வகுப்பைச் சொன்னார், தொடுத்திகொரு நாமமது விதற்குப்பேரு – சொல்லினைத்தார் தவமுனிவ ரிஷிகளெல்லாம், மகத்துவமாம்சன்னமென்று வகைக்கெல்லாந்தான் – மாட்டினார் மறுவுஎவு மாட்டினார்கள், பகுத்துமை பிதுராமம் மகாரமென்றும் – பகர்த்துமொழி விதுவாரும் பாருபாரே. (19)

பாரப்பா வெள்ளையாற் செந்தூரங்கள் – பதிவாகச் செய்யுதிறமையைத்தன்னில், நேரடா நாதமதி வறுத்தெடுட்டாக்கால் – நேர்மையுள்ள செந்தூரங் கண்டுகூடாம், வாரடா விதற்குப்பேர் வாசமாகும்-மக்களே சித்தர்சொன்ன மறைப்பையெல்லாம், கூறடா நான்வெளியாய்த் திறந்துசொன்னேன்-கோதையுட கிருபையினாற் கூர்ந்துபாரே. (20)

கூர்ந்துபார் செந்திவிட்டாற் செந்தூரமில்லை-சேர்வையுள்ள விரம்விட்டால் சுண்ணமில்லை, சார்ந்துபார் நாதம்விட்டால் சாரமில்லை – சதிராக விந்துவிட்டால் காரமில்லை, தேர்ந்துபார் சிந்தவிட்டுச் செய்வோர்க்கெல்லாம் – சோரது வாதமுதல் வயித்தியமப்பா, ஆய்ந்துபா றிதுசேர்ந்த தொழிலுக்கெல்லாம் – அறுவைவையும் பிசகாது அறிந்துபாரே. (21)

அறிந்துபார் கிழக்கிலேயுர் சொல்லிட்டான் – அப்பனே வர்ணமங்கே காணுதப்பா, செறிந்துபார் பிண்டமாயில் காரசாரம்-செம்மையாய்ச் சேர்ந்துவதை மறிந்தோருண்டு, பரிந்துபார் கைபாகஞ் செய்பாகங்கள் – பழுதிவிடர் செய்முறைகள் தன்றிடாமல், சொரிந்துபார் புடங்களிற் சாயமெத்தும்-சொற்போலே விதுவுபொரு தொழில்தாண்பாரே. (22)

பாரப்பா நாதவிந்து செல்லாமாக்கப் – பரம்பொருளின் குருவான பதியுமாக்க, ஆரப்பா அறிவார்கள் தேசபாசம்-அடக்கினோர் சித்தரெல்லா மறைநான்கன்றி, சாரப்பா மிக்காண்டம் பார்த்தபொற்குச் – சமுசயங்கள் தோணுது சார்ந்துபாரு, கூரப்பா நாதமது மன்றுமாகும் – குவலயத்தில் விந்துவது விந்துவிளையாமே.

விரையான வித்துக்கும் நாதத்துக்கும் – மேலான தண்ணிவிட்டால் முளையாதோதாப்பா, கரையான தண்ணியென்றால் வித்துவிந்து – கட்டான வித்தென்றால் வசியாகும், குறையாம விது மூன்றுஞ் சேர்ந்தபோது – குழந்தையென்ற மைந்தனது பிறகாதோசொல், திரையாகச் சேராட்டால் வயதுசொற்பம் – திரையாகச் சேர்ந்தவர்க்கு வயதுதாமே. (24)

தாருகும் வித்துவங்கே பாயுமுன்னே, நோக்குமே வாசியது மலருக்குள்ளே, தாருகும் வாசியைத்தான் முழுங்கிக்கொள்ளும்-தன்மையென்ற சிவரூப மானவிந்து, மாருகும் பூமலரும் மூடிக்கொள்ளும் – மகிழ்ந்துஉடா வாடியல்லோ வளர்ந்தபின்டம், கூறுகும் பிதுமூன்றும் திரையாய்ச்சேர்ந்தால் – குழந்தையது நூறுவயதாகும்பாரே. (25)

வயசாகு முன்பின்னாய்ச் சேர்ந்ததெல்லாம் – வாயாது திரைகுறைந்தால் வயதுசொற்பம், கயசாரு மாண்டுவது வனுச்செய்யாது – கணக்குநினை தப்பிவிட்டால் கசிந்துபோகும், மயசாகுஞ் சிவத்திலம் பார்த்திதான் – மக்களே கைபாகந் தப்பிடாமல், கயமாகத் தானிருந்து கிழங்குவாங்கு – சொற்குறைச்சல் வந்துதென்றுற் றூரத்தனே. (26)

தன்னிவிடு மிதற்குவெகு நாமமுண்டு – தரணிதனிற் சித்தரெல்லாம் வெகுவாய்ச்சொன்னார், அன்னிவிடு நாதமென்று உகாரமாக்க – அப்பனே விந்துவென்று லகாரமாக்க, தன்னிவிடு வாசியென்றால் மகாரமாக்க – தோணுதே மூன்றுமங்கே சேர்ந்தபின்டம், தெள்ளியெடுத் தேமறைப்பை நீக்கிச்சொன்னேன் – செயலறிந்து பொருளறியச் செப்பினேனே. (27)

செப்பினேன் நாதமென்றால் ரவியுமாக்க – சேர்ந்தவிந்து மதியென்று பேருமாக்க, ஒப்பிலாவ் வாசியது அழியோர்க்கு – ஓசோகோ நாதமென்றால் மந்தாகுச்க, தப்பினால் விந்துவென்றுத் தண்ணீராக்க – தனம்பாதே வாசியென்றால் விண்ணுமாக்க, அப்பிறைப் பணிதமாய்ச் சொன்னார்சித்தர் – அண்டத்தைம் வெளிதோண அறிவிப்பேனே. (28)

அறிவிப்பேன் முடிசுன்னஞ் செய்யும்போது - அப்பனே காரமது அனுப்போல்தாக்கு, தெரிவிப்பேன் சுன்னவகை செய்யும்போது - சேரடா அனுவளவு காரந்தானும், மரிவிப்பேன் சுன்னமதிற் காரஞ்சேர - மறந்துவிட்டால் சுன்னமது வேதுக்காகும், சரிவிப்போக தொட்டதெல்லாம் வீணென்று - சாஸ்திரங்கள் சொல்லுவது கண்டிலாயோ. (29)

கண்டிடவே சுன்னவகை செய்யும்போது - கண்மணியே வீரமது சேரவேணும், விண்டிடவே காரமது சேராவிட்டால் - வீணாகுஞ் சுன்னமது வேதுக்காகும், பண்டுதான் சித்தர்சொன்ன பாஷைநீக்கி - பாடினதால் சித்தரென்மேற் கோபங்கொண்டு, திண்டுமுண்டாய்ப் பேசியல்லோ பரிபாஷைதன்னைத் - திரவிளித்தோடாது குகைக் குள்வைத்தாரே. (30)

குகைதனிலே வைத்ததொரு சாஸ்திரத்தைவாங்கிக் - குருமொழியைத் தவறுதே போகிபோர்க்கு, இதையறவே மறைத்தபாதுவார்கள் தெரியவேண்டிச் - சித்தர்கையிற் கொடுத்துவைத்தேன் திட்டமெல்லாம், தகையறவே யவர்வாங்கி சீஷர்க்கும் - தனித்தெடுத்துச் சாஸ்திரத்தை வெளிவிடாமல், பகையறவே வேணமதி புத்திசொல்லிப் - பரிபாஷை யவர்களிடங் கொடுத்தார்பாரே. (31)

கொடுத்ததொரு சாஸ்திரத்தை யவர்கள்வாங்கிக் - குகைதனிலே வெகுபதனம் பண்ணிக்கொண்டு, அடுத்ததொரு பிள்ளைகட்கு அதிசித்தேதான் - ஆகாத பிள்ளைகட்குக் கொடுக்கொண்ணாது, தொடுத்ததொரு சாஸ்திரத்தை உலகமீதிற் - தோணாமல் வெளிவிட்டோர் நரகில்வீழ்வார், படித்ததொரு பாசவினை மாயைக்குள்ளே - பண்பட்ட பேர்களுக்குக் கொடுக்கொணாதே. (32)

கொடுக்கொணாச் சாஸ்திரமிது அருமைமெத்தக் - கூறியதோர் சாஸ்திரங்கள் போலேயல்ல, தொடுக்கொணாச் சாஸ்திரமிதைத் திருந்தபேர்க்குத் - தொண்டுபண்ணி அவர்மனம்போல் நடக்கவேணும் எடுக்கொணாப் பிள்ளையது வந்தடுத்தால் - இருந்துபார் பதினறு ஆண்டுமட்டும், தடுக்கொண்ட பிள்ளையெனுல் சாஸ்திரமீந்து - கனிவான சித்திடை மகிமைசொல்லே. (33)

சீஷனுக்குபதேசிக்க.

சொல்லடா ஞானமதை முன்னேசொல்லு - நடியான கற்பமதைப் பின்னேசொல்லு, நில்லடா வாசியின்ற விடத்தைச்சொல்லு - நினைவுகொண்ட பிள்ளையெனுல் வாதஞ்சொல்லு, கல்லடா போலிருந்த மனமேயானல் - காட்டடா யஷ்டகர்மக் கருணைச் சொல்லு, அன்னடா வயித்தியத்தைச் சொல்லிவைத்துக் - தூண்டிடத் தானிருந்து சாதிப்பாயே. (34)

சாதிப்பார் செந்தூரஞ் செய்யும்போது - தன்னையுள்ள சாரம்விட்டால் வலுவேயில்லை, சாதிப்பாய் கெந்திவிட்டாற் சிவப்பேறாது - சனிகையென்ற காரமது சேரவேணும், ஆதிப்பாய் மண்சிவந்து கையாகத்தில் - ஆவதென்ன அதுபோலே யாகும்பாரு, சேர்திப்பாய் செய்ததொரு செந்தூரத்தைத் - அடியான செம்பு வெள்ளி தன்னிலீயே. (35)

நயமே மருமிறவீ றேமேயானல் - எடுத்துப்பார் ரதவயதை நன்றாய்ச்சோதி, தப்பமே வலுவைகன்று பதித்துகொண்டு - தான் கொண்ணு கற்பமது வலுவுமாகும், செய்யமே வலுவரியச் சொன்னதல்லால் - சிறியமக்களுக்குக் செப்பினேன்யான், உய்யவே சாரம்விட்டாற் சாரமில்லை - உத்தமனே செந்தூரம் வலுப்போகாதே. (36)

வலுவாகுஞ் சாரமங்கே சேர்ந்தபோது - மன்னென்ற பூனீறு வலுத்துப்போகும், கொலுவாகும் பூமியுந்தான் வெத்திறுப்போல் - கொடிவீசும் பருவமதில் கொழுத்திறுப்போல், மலுவாகுங் கலப்பாலி லுரையோர் கொஞ்சம் - மாட்டினால் கல்லுபோ லிறுகிப்போகும், தனுவாறு அதுபோலே சாரம்விட்டால் - தட்டுண்டு போகுமடா சண்டிமாடே. (37)

வெள்ளைக்கல்லின் விபரம்.

மாடேகேள் வெள்ளைக்கல் லென்றபேரு - வையகத்திற் சித்தர்பல விதமாய்ச்சொன்னார், தேடேநீ பாஷையெல்லாம் நீக்கிநானும் - தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு, ஆடேநீ சிவந்தவிலக் தனில்வளர்ந்த - அப்பூடு சிறிதாக யிருக்கவேணும், கொடேநீ அப்பூட்டின் பூக்கிள்ளிக் - கொண்டுவந்து சொன்னபடி நீயுஞ் செய்யே. (38)

சொன்னதுபோற் செய்யாம லிஷ்டம்போலே - தப்புத்தி யவமினைந்து செய்வீராகில், கன்னபோற் கற்பத்துக் காகாதுபார் - கனிவான வாதமது இடஞ்செய்யாது, உன்னதுபோல் வயித்தியத்துக் காருமல்லால் - உதவாது சபலமில்லை தள்ளுதள்ளு, வின்மில்லாச் சிவந்தவிலக் தனிற்முளைத்து - மேலான ஏகமென்ற வயதுமாமே. (39)

வயதாகு மனுமின்றி வளர்ந்தபூடு - மருந்துவகைக் காகுமல்லால் மற்றொன்றுக்காகா, பயகாரு மிதுபோலே முடியுமாகும் - பண்பான புளியாரு மழுரியாகும், செயமாக அன்னத்தின் சாரஞ் சேர்ந்தால் - செயமாக மாட்டாது செய்ததெல்லாம், வயலாகப் பூமிப்புச் சேர்ந்தபோது - மண்ணுக்க பொன்காணேன் மருவிப் பாரே. (40)

மருவிப்பார் பூமிவைப் பாகவேனும் வளர்ந்திதாரு பூமெ ன்கெ சிவப்பேயாகும், கருவிப்பார் அன்னசத்து பெறகொ-கண் மணியே உதிகாவின் பருவம்பார்த்து, சருவிப்பா ரண்டமொழி சுண்ணம்புன்னு - தான்வளர்ந்த கேசமொழி சுண்ணம்புன்னு, திருவிப்பார் புளியெடுத்தச் சுண்ணம்பன்னு - திரவாங்கி அமுரி யுப்பு கிணறுப்பன்னே. (41)

உப்பின் பேர்.

கிணறாக அமுரியுப்பு சிவசுப்பாச்சு -கின்றபுளி யுப்புமது சத் தியாச்சு, குணமாக முடியுப்பு யீசனுக்கு - குண்டமென்ற அண் டவுப்பு மாலினுப்பு, மணமாகப் பிண்டவுப்பும் பிரமவுப்பு - மாட் டிலுற் சற்பமது வரிசையாகும், இனமாகச் சேர்ந்ததெல்லாந் தங்க மொன்று - எடுபணிகள் பலனிதமாய் முடியும்பாரே. (42)

பூனீரெடுக்க.

முடிவான கருவொன்று சொல்லக்கேளு - முத்தியென்ற கரு வியப முக்காண்டத்தில், வடிவான தலமெல்லாம் வகுத்துச் சொன்னேன்-வந்தகமா யெடுக்கும்வகை சொல்லவில்லை ஞடியா ன நான்சொன்னேன் இதிராதிசொன்னேன் - தோண்டியெடுக் கும் போது பூசைசொன்னேன், குடியான சத்திசிவ மில்லாவிட்டால்- கூறியதோர் சொல்லெல்லாம் பொய்யாய்ப்போச்சே. (43)

பொய்யாது பூமியுப்பு மண்தானும்-போக்கறியா மாகேனே தன்னீருப்பு, மெய்யாக வெள்ளிதமாய்ச் சொன்னேன் தான் - வினையம்வைத்துப் பார்த்தவர்க்குத் தோனுமல்லால், கய்யாகச் சத்திசிவங் காணவென்றால் - கண்கூதம் நீலவர்ணம் சத்தியாச்சு, செய்யாகச் சுவமானல் வெள்ளையாச்சு-செடிமரால் நீர்வாங்கிச் சுத் திபன்னே. (44)

சுத்திபன்னு பத்துமுறை தீட்சையானுர்-சொல்லொன்று திறங்காணும் மகிழ்ந்திடாதே, சத்தியமாய் நீயிருந்து பூசைதிரந் தால்-சகலசித்தாம் கைவசமாம் பூசைமறவாதே, நித்திரைகள் செய்யாதே பலநினைவைவிட்டு - நிசம்வைத்துக் குருபதமே கெதி யென்றெண்ணி, பத்தியுடன் தானிருந்து ஆசைநீக்கிப்-பராபரை யாள் பாதமதை பணிகுவாயே. (45)

பணிவாகும் விதந்தபுத்தி வேணுதன்னிற் - பாா்மகனே சித்தர் வந்து சோதனைசெய்வார், கனிவாகும் தேனியுமே கடக்கின்று - கைபாகஞ் செய்பாகங் காணமாற்றுன், மணியான கிதியில்லை யெ ன்றுசொல்லி - மாறுட்டஞ் செய்திடுவார் வகைதோணமல், சனி யான கூற்றனவன் பிடிநின்று - தப்பிதங்கள் செய்துவைப்பான் துன்னேமறவாதே. (46)

மறவாமல் கெமங்கிடை செய்து கொண்டு-மாதாவை யிருதய மாய் மனதில்வைத்து, சராமான வாலையைத்தா னுள்ளே வாங்கி- சராசரமெல் லாம்படைத்த தாயைப்போற்றி, குராமான சிவபூ சை குருவின்பூசை - கொண்டதொரு ருத்திராடை பூசைதானும், பாமான சொர்ணவதி ரவர்தன்பூசைப்-பண்பாகச் செயதுகொண்டு குகைபோட்டே. (47)

பூனீரெடுக்கும் பேர்.

போடடா அவ்விடத்திற் குகைபோடு - பூரணச்சா திரனுக்கு முன்னேறுந்து, தேடடா தீபமுடன் தூபங்காட்டித்-தேவியென் ற யீஸ்வரியைப் பூசைபண்ணு, நாடடா பக்தியுடன் வேலைபார்த் து-ரூவெ யப்பூடு பூத்தபூவை, மூடடா கிப்பிகொண்டு யிருவிரல் மேலெடுத்து-முத்திபெற்ற பூவையெல்லாந் தண்டாய்வையே. (48)

வையப்பா ரவிகண்டால் நன்றாய்ப்பார்த்து-வளமான வெள் ளையெல்லாந் தண்டாய்வைத்து, செய்யப்பா மஞ்சள்நிற மான தெல்லாந்-தெளித்தெடுத்து மறுபெனாந் தன்னில்வைத்து, கொய் யப்பா குருவைவைத்துப் பூசைபண்ணு - கோதையுட கிருபையினு ற் கிழக்குவாங்கு, மெய்யப்பா அந்தநிலந் தன்னிற்றனும்-வேண படி சோதனைக ளுண்டுபாரே. (49)

உண்டுபார் கெந்தகமும் விளையும்பூமி - ஊனுாவி மீனமுடன் மேஷம்வந்தால், கண்டுபார் கெந்தகந்தா னுருகியங்கே -கனமான லோகத்தில் நிற்கும்பாரு, விண்டுபார் பூநாதம் பொட்டினுதம் - வேணபடி கல்நாதம் பொங்கிமேலும், கொண்டுபா ரிந்தவகை யட க்கியுள்ளே-குளவான கெந்தகநீ ரிழுக்கும்பாரே. (50)

பாரடா அதுமட்டோ பூமிநாதம்-பண்பான பனிநீரு மிழுக்கு ம்பாரு, சேரடா ரவிதனிலே உள்ளேகொள்ளும் - சென்றவுடன் மாதமது பத்துமாகி, வாரடா அந்தநிலங் கனிம்புபோக்கி-வளமா ன தங்கமென்ற வர்ணமாகும், கோடா அந்தஉப்புச் சொர்ணமெ ன்று-நீள்புவியிற் சித்தரெல்லா மறைத்தார்பாரே. (51)

மறைத்தாரே யிந்தவுப்பு யெடுக்குமார்க்கம் - வையகத்திற் சித்தரெல்லாஞ் சொல்லவில்லை, குறைத்தாரே கைபாகஞ் செய் பாகங்கள்-குணங்குறிகள் கிரையாகங் கணக்கின்பாகம், இறைத் தாரே இல்லையென்ற நாதாங்கே-இல்லாமல் மாத்துவந்த வாரதெங் கே, சுறைத்தாரே பூனீரு யில்லாமற்றான்-காணுது கக்கினது கண் டுகொள்ளே. (52)

சத்திசிவத்தில் அடையாளம்.

கொள்ளுவது யின்னமொருகூட்சஞ்சொல்வேன்-கோரையுட கிழங்கையிழுல் நன்றாய்க்கேளு, அள்ளுவது பூத்ததிலத் தன்னிற் குறும்-அப்பனே பூச்செடியின் கிழங்கில்லாட்டால், தள்ளுவது வெளிக்கருவின் மூலமப்பா-சொல்லாமற் செய்ததொழி லெல்லாம் பொய்யாம், மல்லுவது ரவிமதியு மிருந்ததிலத் தன்னில்-மக்களே அடையாளஞ் சொல்லக்கேளே. (53)

சொல்லக்கேள் நாதவிந்து யிருப்பின் மேலே - சருண்டுநிலம் வலம்புரிபோற் றேறும்பாரு, அல்லக்கே ளந்ததிலத் தன்னிற் றுறும்-அப்பனே சொர்னமென்ற பூச்சியுண்டு, விள்ளக்கே ளந்த இடத்திற் பூச்சிகொண்டு-மேன்மையுள்ள மண்ணெல்லாஞ் சிவப்பாய்த் தோணும், கொள்ளக்கே ளவ்விடத்திற் சத்திசிவபூசை - தொடுமையுள்ள ருத்திரபூசை முடிப்பாய்நீயே. (54)

பூசைசெய்து திசைக்கட்டு ருத்ரனாலே-புண்ணியனே செய்து கிழங் கெடுக்கும்போது, ஆசைசெய்து சொர்னவழி சீவனைக்கொண்டு-அப்பனே வஸ்துசுத்திப் பூசைசெய்து, பாசைசெய்து பலி கொடுத்துக் கிழங்குவாங்கு-பனிநீரிற் சுத்திசெய்து ரவியில்வைத்து, மோசமது போகாதே மூன்றுநாளும்-மொய்குழற்குப் பூசை செய்து பசளைநீர்வாங்கே. (55)

பசளையுட நீர்வாங்கி மூன்றுநாளும்-பாய்ச்சடா ரவியில்வைத்துச் சுண்டக்காய்ந்தால், குசளையுட குடத்துநீர் விட்டுநன்றாய்க்-கொரேவியில் நவநாளும் வைத்துப்போற்று, கசளையுட சுண்ணமதைப் பதனம்பண்ணு-கட்டியதோர் சாஸ்திரத்தின் தொழிலுக் கெல்லாம், முசளையுட சுண்ணமதி லனுத்தொட்டாக்கால்-மோசம்போ காதுகுரு காரந்தானே. (56)

காரமடா வீரமுடன் பூரஞ்சேரு - கனிவான குடனுட னுரமுஞ்சேரு, பாரமடா வகையொன்று பலமுமொன்று - பதிவாகச் சுண்ணமது பத்துக்கொன்று, நேரடா பசளைநீர் விட்டுக்கிண்டு - நீமகனே கிரேவியில் வைக்கும்போது, சாரமடா மூன்றுநாள் வைத்தெடுத்தால்-தன்மையுள்ள குருவாச்சு தப்பாவாமே. (57)

தப்பாது யிப்படியே குருமுடித்துச் - சாஸ்திரத்தில் சொன்னபடி சாதித்தாக்கால், தப்பாது பெரியோர்கள் சொன்னவாக்யம் - நான்செய்யத் தெரியாமற் தவறிப்போனல், தப்பாதோ சாஸ்திரம்பொய் யென்றுசொன்ன - சண்டாளப் பயல்களுக்குத் தவறிடாதோ, தப்பாதோ நினைத்ததெல்லாந் தவறிப்போகும் - தப்பாதே செய்தோர்க்குக் குருவுமாமே. (58)

குருவின் லட்சணம்

குருவென்று சொல்வதைத்தா னுரைமைந்தா - குருமுடிக்கும் பெரியோரே குருவுமாகும், குருவென்று சொல்வதைத்தா னுரைமைந்தா-கூடமியா வைத்திருந்தோன் குருவேயாகும், குருவென்று சொல்வதைத்தா னுரைமைந்தா - குவிந்தெழுந்த வாசியிலே கண்டவனுங்குருவாம், குருவென்று சொல்வதைத்தா னுரைமைந்தா - குவலயத்திற் பாசவினை யகற்றினவன்குருவாம். (59)

குருவென்று சொன்னதோர் நூல்கள்தோறும் - குணமான பூநீற்றின் பெருமைதன்னை, மருவென்ற கருவழலை யொளித்துவைத்தார் - மக்களே சொல்லுகிறேன் கனிவாய்க்கேளு, கருவென்ற கருவழலைக் கருவேதென்றால் - கன்மணியுட் கொடியொன்று பேல்முடியொன்று, கருவென்ற ஓட்டியொன்று மூன்றுஞ்சேர்ந்தால் - தன்மையுள்ள கருவெல்லாம் விளங்குந்தானே. (60)

விளங்குதற்குக் கருவதனைச் சொல்லக்கேளு-வெகுவிதமாய்ச் சிவந்ததிற மானதாக, தளங்குகின்ற தத்துவமுங் குறையில்லாதாய்த்-தயவாக ஆத்லயிரு பதுக்குள்ளாக, முளங்குதற்குக் கோட்டமில்லா திருப்பதாக - முதல்கருவாய்க் குவியலில் விழாதெடுத்து, மளங்குதற்கு யிளங்குமரி யிட்டதின்மேல் - மைந்தனே யெடுத்திடவும் வகையைக்கேளே. (61)

வகையென்ன கிளத்திரியில் வருகும்போது - மக்களே தபிசு போய் வருகவேணும், துகையென்ன ரவியாக யிருக்கவேணும் - தொட்டதே தாவிகையா யிருக்கவேணும், பகையென்ன பூருவமா யாதிநாளாய்ப்-பஞ்சமியுந் தசமியுமா வாசியாக, நகையென்ன ரவிநாளாய்ப் பதினைந்துக்குள் - நழுவிவருங் கிழங்கதனை யெடுத்திடாயே. (62)

எடுத்துமே பிரமமென்ற பிண்டந்தன்னில் - எடுத்துமே ஊசிநீர் தன்னைவாங்கி, கொடுத்துமே பால்காய்ச்சுஞ் சட்டிதன்னிற் - குபீரெனவே கிழங்குதனை யதற்குள்வைத்து, படுத்துமே ஊசிநீர் முங்கவிட்டுப்-பாலகனே மேற்சட்டி கொண்டுமூடி, அடுத்துமே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து-அப்பனே நாள்மூன்று சென்றுவாங்கே. (63)

வாங்கியே வாலுகையில் வைக்கும்போது - மக்களே சத்தியுட பூசைசெய்து, தூங்கியே திரியாமல் சிவபூசைசெய்து - துடியான ருத்திரனுட பூசைசெய்து, தாங்கியே சொர்னவழி ரவிபூசை செய்து - தப்பாமற் செய்துகொண்டு ரவியைமூட்டு, ஏங்கியே புங்கம்வேர் தன்னுற்றீதியை - எரித்திடுவாய் விளக்கொளிபோல் சாமம் ரெண்டே. (64)

ரெண்டான சாமமுமே சென்றபின்பு - கிருத்திகைவத்து அவ்வ
ளேபுமே யிருத்திக்கொண்டு, குண்டான மருகாள்தான் திரையூட்டு-
குருந்தஅனல் கொண்டெரிப்பாய் சாமமூன்று, வண்டான மது
வாகும் அன்லேபுட்டி - வைத்துவைப்பாய்க் குழம்புபோல் வருதல
கண்டு, விண்டான குழம்புபத மென்னவென்றால் - வெடியான
வெண்ணெய்ச்சுடர் வாசந்தானே. (65)

வாசமது கண்டவுட னனலவித்து - வளமாகக் குளிரவைப்
பாய் நாள்மூன்றப்பா, சேசமது சென்றபின்பு யெடுத்துவாங்கி -
யிலைவாகக் கவசமதை யெடுத்தப்போட்டு, பாசமது கிராவியின்
மீக்கானில்வைத்து - சதனமதா யருகிருந்து யெரிப்போது-தோச
மது தானிலகக் காய்ந்ததானால் - சொர்ணமென்ற மெழுகாச்ச
பதனம்பண்ணே. (66)

பதனமடா யிக்கருதான் உட்கருவாம்பாரு - பார்மகனே
வெளிக்கருவில் பத்துக்கொன்று, சதனமடா யிக்கருவை பசளை
நீரில் - தான்கலக்கி ரவிமுகத்தில் சதிருவைத்தால், விதனமடா
நீக்குகின்ற சுண்ணமாகும் - வெகுபதனம் வெகுபதனம் பண்ணி
வைப்பாய், அதனமடா சுண்டினமின் னெடுத்துப்பாரு - அப்
பனே கடுக்காரச் சுண்ணமாமே. (67)

சுண்ணமடா நவாருஞ் சென்றபின்பு-சுந்தரமே யென்மகனே
சொல்லக்கேளு, கண்ணமடா பழச்சாறு விட்டுக்கிண்டி - கடுரவி
யில் நவநாளும் வைத்தெடுத்தால், சொன்னமடா தாரைகோடி
தொந்தங்கோடி - தொட்டவிடம் பட்டவிட மெல்லாம்பொன்னாகும்
இன்னமடா தொந்தமெவ்வு தொந்தமுண்டு - யென்மகனே வகையா
கச் சொல்லுவேனே. (68)

சொல்லுவேன் வித்துக்குக ரசமுஞ்சேரு - அடியான வீரமொரு
பாதிசேரு, செல்லுமே நாகமது சுத்திசெய்து - சென்றிடைக்குச்
சரியிடையாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு, கொல்லுவேன் கிறுபசலைச்
சாறுவிட்டு - குழையநல்லா யரைத்துவில்லை நன்றாய்க்காய்ந்தால்,
வெல்லுவேன் ஓட்டில்வைத்து ஓடுமூடி - வெகுவிதமாய் மண்சீலை
வலுவாய்ச்செய்யே. (69)

செய்துகொண்டு சிறுபுடமாய் வைத்தெடுத்துத்-தேவியென்ற
மனோன்மணிமுன் வைத்துப்போற்றி, நய்துகொண்ட கல்மதித்
போட்டுப்பின்பு - நன்றாகப் பழச்சாறு விட்டுஆட்டி, கொய்து
கொண்ட சாமமுமே யெட்டானால் - கூடியே வில்லைதட்டிக் காய
வைப்பாய், கொய்துகொண்ட ரவிமுகத்தில் வைத்துக்காய்ந்தால்-
சோக்கியே முன்போலே புடத்தைப்போடே. (70)

போடடா முன்போலே புடத்திலேயும் - போட்டெடுத்துக்
கல்மதித் போட்டுப்போது, காடடா மிந்திரைக்குக் கெந்திபாதி -
நலமான தானகமும் பாதிசேரு, கூடடா குமரிச்சாறு விட்டுஆட்டிக்
கூடியொன்றாய் வில்லைதட்டி ரவியில்வைப்பாய், தேடடா வில்லை
யங்கே நன்றாய்க்காய்ந்தால் - தேன்மொழிக்குப் பூசைசெய்து வைத்
துப்போற்றே. (71)

போற்றியே வில்லைதனை யெடுத்துக்கொண்டு - புண்ணியனே
ஓட்டில்வைத்து ஓடுமூடி, பாற்றியே சீலைமண் வலுவாய்ச்செய்து -
பதிவான மிடத்தனிலே புடத்தைப்போடு, சாற்றியே புடம்போ
டும் போதெல்லாந்தான் - தாயென்ற மனோன்மணியைப் பூசைசெ
ய்து, வாற்றியே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு - மக்களே கண்கொள்
ளாச் சிகப்பாம்பாரே. (72)

சிகப்பான செந்தூர மென்னசொல்வேன் - தேவியாள் பரையின்
ருட கிருபையாலே, முகப்பான செந்தூரங் கல்வத்திட்டு - முக்
கியமுள்ள பரியதிலே சாறுக்கொன்று, சுகப்பான குமரிச்சாறு
சாமமிரண்டு - நன்றாக விட்டரைத்துக் காயவைத்து, பகையான
கல்மதித் பொடித்துக்கொண்டு - பார்மகனே செம்பரத்தம் பூச்
சாறுதானே. (73)

தானான செம்பரத்தம் பூச்சாறுதானும் - தப்பாமற் சாமமது
ரெண்டேயானால், தேனான கல்மதித் காயவைத்துச்-சென்ற
பின்பு முருக்கம்பூச் சாறுவிட்டு, கோனான சாமமது காலேயானால்
கூட்டியொன்றாய் வில்லைதட்டிக் காயவைத்து, வானான ஓட்டில்
வைத்து ஓடுமூடி - மக்களே சீலைமண்ணும் வலுவாய்ச் செய்யே ()

செய்யப்பா புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு-தேவியென்ற
கன்னிக்குப் பூசைசெய்து, மெய்யப்பா செந்தூரம் பணவிடை
கால்கொண்டால் - மேனியென்ற தேகமது தங்கம்போலாம்,
கையப்பா நரம்புகளும் முறுக்குமேறும் - கண்ணிலேக்குந் தாதுபல
மாகும்பாரு, செய்யப்பா கழண்டதொரு தேகந்தானும் - சோ
ரமே இறுகியது கற்றானுமே. (75)

கற்றானை மண்டலந்தான் கொண்டாயானால் - சடத்துத்
தேகமது வலுத்துப்போச்சு, கற்றானை மேமென்ற பயமும்
போச்சுக் - கற்பமென்ற தியானச்ச கலக்கம்போச்சு, கற்றானும்
நரைதிரைபு மாறிப்போச்சு - கற்பாந்த காலமெல்லா மிருக்கலாச்சு,
கற்றானைந் செந்தூரப் பெருமைதன்னைக் - காட்டுகிறேன் வகை
தோனைக் காட்டுறேமே. (76)

காட்டுகிறேன் வெள்ளிசெம்பில் நூற்றுக்கொன்று - கட்டாகக் கொடுத்திடவே யிறுகட்டாகும், நாட்டுகிறேன் மாத்தஅவை யென்ன சொல்வேன் - முக்கியமுள்ள கினியிறகு போலேபச்சை, வாட்டுகிறே மீதுக்குபிக ராணியுண்டோ - மக்களே விபைதிகளு சொல்லப்போமோ, தேட்டுகிறேன் வருஷமொன்று சொந்நூராந்தாலும் - நின்றுவிட்டால் தேகம்வச்சிர காயமாமே. (77)

காயமடா வெளிக்கருவும் உட்கருவுங்கன்றாய்க் - காட்டினே னின்னமொரு கருவைத்தானும், மாயமடா சொல்லவில்லை மக்காள்கேளு - மறைத்துவைத்தார் சித்தரெல்லாம் வகைதோணாமல், நேயமடா நந்திசொன்ன முன்னூறு தன்னில்-நிகழ்த்தினர் கருவை நன்றாய் வெளியாய்த்தோண, உபாயமரு வழக்கினை யில்லா விட்டால் - உத்தமனே சொன்னதெல்லா முன்பின்னுமே. (78)

முன்னான கருவையங்கே பெடுத்துக்கொண்டு-மூட்டடா உட் கருபோல் முறையாய்ச்செய்து, கண்ணான தொழில்களெல்லாங் கொஞ்சத்தொட்டுக் - காட்டினால் சாஸ்திரம்பொய் யீகர்தப்பா, விண்ணான உட்கருவின் மூலமப்பா - வெளிக்கருவின் மூலமப்பா முன்னேசொன்னேன், சன்னுசி தவமுனிவர் சித்தரெல்லாம்-தான் மறைத்த பொருளிரண்டும் வெளிசொன்னேனே. (79)

சொன்னேனே கருவையெல்லாம் வெளியதாகச் - சொன்ன நிறைமுறைதனிலே மிக்கதாகே, பன்னேனீ பென்றுசொல்லிச் சித்தர்சொன்ன-பதிவையெல்லாம் நானவர்க்கு உபசாரஞ்செய்து, கன்னேனீ சாஸ்திரத்தை வாங்கிநல்லோர் - கரையேற *வேணுமெ ன்று யிரக்கங்கொண்டு, முன்னோயின் ஆக்கனாட பெரியபோர்கள் மொழிதப்பிச் சாஸ்திரத்தை வெளிவிடாரே. (80)

வெளிவிட்டா னுன்குலங்க ளற்றுப்போகும் - வெள்ளிடியும் உன்தலையில் விழுகும்பாரு, துளிவிட்ட கருவுகளை மனமகிழச் சொன்னால் - தொடர்ந்திடுமே யெழுபிறப்பும் நரகில்வீழ்வாய், வெளி விட்ட பெரியோர்கள் வந்தாரானால் -மனம்நின்று நிலையவர்க்குத் தெரியும்பாரு, சுளிவிட்ட விதியாளி யென்றுசொல்லித்- தோணு மடா அவர்க்குபசாரஞ்செய்யே. (81)

செய்யடா சித்தர்வந்து மாயை செய்வார் - திறமாக தர்மனது கொண்டிருந்து, கய்யடா சித்தரிடம் பிச்சைகேட்டுக்-கண்மணியே அவருடைய வாக்குப்பெற்று, மெய்யடா தொழிற்செய்யும் போது மக்காள்-பிழைபட்டால் கருவெல்லாம் சித்தியில்லை, பய்யடா உன் விழுதும் பட்டுகூடாது-பட்சிபற வைவழுதும் பட்டகூடாதே. (82)

கூடாதே வெளிக்கருவும் உட்கருவுமப்பா - கொண்டுசெய்தும் போதெல்லாம் சிந்தையதின்பேரில், தேடாதே புலமினவை மனதில்வைத்தால் - சித்தர்வந்து கருவையுங்கே சோரஞ்செய்வார், நாடாதே அவர்பதமே தொண்டுசெய்து - நல்லவரைப் போற்றியே நயந்துகொண்டு, மூடாதே அவர்க்குபசாரஞ்செய்து - முத்தி பெறக் கருவையங்கே தொட்டுவாங்கே. (83)

வாங்கியே தனித்திருந்து தொழிலைச்செய்து - வையகத்துப் பெரியோர்க்குத் தொண்டுசெய்து, ஏங்கியே வந்தவர்க்கு அன்ன மீய்ந்து - இருந்துண்பான் பரதேசி யெளியோர்க்கெல்லாம், தாங்கியே யெவ்வுயிர்க்கு மிரங்கியேதான்-சச்சிதா னந்தமென்ற குருவை நோக்கி, பாங்கியாம் மனோன்மணியைத் தாயே யென்று - பரம குரு பாதமதைத் தியானஞ்செய்யே. (84)

சிவமந்திரம்.

செய்யப்பா சிவத்தினுட மந்திரந்தான்கேளு - சீரான பென் மகனே ஆணேசொல்வேன், செய்யப்பா தெங்கென்றும் சிவி வாவென்றும்-செயங்கொள்ளப் பிரபந்சம் வாவாவென்றும், கை யப்பா ஐயுமென்றும் ஸ்ரீ றீங்கென்றும் - காமனையுந் தான்வென்ற ஈசுரவாவா, நெய்யப்பா நூற்றெட்டு உருவேயானால் - நோக்கு முன்னே சிவனங்கே வருவார்பாரே. (85)

சத்திமந்திரம்.

பாரப்பா சிவபூசை செய்துகொண்டு - பண்பான தேவிமந்தி ரம் பகரக்கேளு, ஆரப்பா அறிவார்கள் அறிவோமென்று - அப்ப னே ஸ்ரீசிரீங்சிவயவசி வாவாவென்று, நேரப்பா சிவரூபி வாவா வென்று - நேர்மையுட னோர்மனதாய் நூற்றெட்டானால், காரப்பா சத்திசிவம் சென்டுமைவைத்துக் - கருணைபெறத் தொழில்முகத்திற் பூசைபண்ணே. (86)

சொர்னவயிரவமந்திரம்.

பண்ணப்பா சொர்னவயி ரவன்றன்பூசைப் - பாங்கான மந்திரத்தைச் சொல்லக்கேளு, எண்ணப்பா ஓங்கென்றும் ஸ்ரீங் கென்றுந்தான் - என்முன்னே சொர்னரூபா வாவாவென்றும், கண்ணப்பா நானெடுத்த கருவெல்லாந்தான்-கைவசமாய்ச் செய்து வைக்க வாவாவென்று, சன்னப்பா நூற்றெட்டு உருவேயானால்- தன்வசமாய்ப் போகுமடா தான்பார்ப்பீரே. (87)

தான்பார்க்குந் தொழிற்கெல்லாம் வயிரவனும்னேனும் - தன் மையுடன் தொட்டதெல்லாம் பலிக்கும்பாரு, மான்பார்த்த சிவ குருவை யிருந்துதானால் - மக்களே செய்தொழிலும் பங்கமாமோ, கோன்பார்த்துக் குருமுடிக்க அறிவில்லின்று - குணக்குறிகள் தவ நேமல் மனதிற்றோணி, வான்பார்த்த கருவெல்லாம் வெளியதாக - மக்களே தோணுமடா மகிழ்ந்துபாரே. (88)

பாரடா தவமுனிவர் சித்தரெல்லாம் - பண்பாக மறைத்த தென்ன உட்கருவின்மூலம், கேளடா வெளிக்கருவின் மூலந்தானும் - கெடிமாமற் பலவிதமாய்ச் சொல்லிவைத்தார், காரடா யிக்காண்டந்தன்னி லிற்றுனும் - கண்மணியே கூறுதற்கு வகையாய்ச் சொன்னேன், ஆரடா அறிவார்கள் குருசொல்லவேணும் - அல்லாதாலின்னாலே சொல்லும்பாரே. (89)

சொல்லுவது கருவைநன்றாய் வினையம்வைத்துச் - சோராமற் கருவெடுத்து தொழிலைச்செய்தால், மல்லுவது நீயுமொரு சித்தனாய் - மக்களே பிரபஞ்ச மாயைபோச்சு, அல்லுவது தவமுனிவ ரென்றபேரும் -அப்பவல்லோ வாய்க்குமடா அறிந்துபாரு, கொல்லுவது கூத்தனென்றீ யெமனும்போனன் - கூடுதனில் வினையாடும் பூதமன்றே. (90)

அஞ்சான பூதமங்கே அழியாதப்பா -ஆனந்த சிவரூப மாகும்பாரு, மிஞ்சாது பிரபஞ்சம் பொய்யென்றெண்ணி - மெய்யான வாழ்க்கையிலே மேவிநின்று, அஞ்சாமல் மகிழ்ந்தாறும் வாசமாகிச்- சோதிமய மானசித்தர் பாதம்போற்றி, நெஞ்சார வழிவரை யிருந்துகொண்டு - கேமமிஷ்டை மறவாம லிருப்பார்பாரே. (81)

இருப்பதற்கு யிக்கருவை வெளியாய்ச்சொன்னேன் - ஏழைமதி போகாதே யிறந்திடாதே, மருப்பதற்கு யிச்செனனம் பிறப்பதானதீது-மக்களே வாய்த்ததென்றால் வாழ்வதுதான்பெரிது, பருப்பதற்கு உண்டுகெத்தி வாழ்ந்தபேர்கள் - பாழ்நரகில் வீழ்ந்து உடல் பாழாய்ப்போகும், செருப்பதற்கு ஆசைமிஞ்சிப் பொருளைத் தேடும் - செத்தபின்பு சீரழிவு மெத்தக்காணே. (92)

காணடா பொருளறிந்து தேடவேணும் - கண்மணியே பொருளழியா மடுமெத்த, வீணடா செத்திறந்து போவதற்கோ-வெளியிட்டேனிக்கருவை மேதினியிற்றானும், சாணடா வயிற்றுக்கழக் கச் சண்டிமாடே - சாகாமலிருக்கவல்லோ சாஸ்திரங்கள் சொன்னேனும், கோணடா செத்தவர்க்குப் பெண்டுபிள்ளை - கொடுப்பதென்ன வாங்கினது கண்டிலேனே. (93)

கண்டிலே னென்மகனே சுந்தரமேகேளு - கண்மணியே சாஸ்திரத்தில் வினையம்வைத்து, கொண்டிலேன் பேரின்ப வாழ்க்கை தேடிக்-கூடுதனை யழிக்காமல் முத்திபெற்று, பண்டிலேன் முத்திபெற்ற பேரைக்கண்டு - பணிந்திடுவா யவர்பின்பு தொடர்ந்துகூடி, விண்டிலேன் சடல்மழி யாமற்றானும் - மேதினியிற் சித்தர்களு மெச்சினரே. (94)

மெச்சினார் கரைகாணுச் சாஸ்திரங்கள் - மெத்தவுண்டு சித்தர்முனி மறைத்ததெல்லாம், மெச்சினார் பதினெண்பே ரிந்தநூலை - மேன்மையுள்ள பெரியோர்க ளடக்கஞ்செய்தார், மெச்சினார் தவமுனிவர் சித்தரெல்லாம் - விளங்கியதோர் நூல்களுக்குத் திறவுகோலாம், மெச்சின் ரிந்தநூல் கண்டபேர்கள் - விதியுள்ளோரென்றுசொல்லி மெச்சினரே. (95)

மெச்சியதோ ரிந்தநூல் பதனம்பண்ணு - வெகுபதனம் வெகுபதனம் சொன்னேன்சொன்னேன், மெச்சியதோர் நூலதனை வெளிவிட்டோர்க்கு - வெள்ளிடிதான் விழுந்ததுகெடு தெரிந்துபோகும், மெச்சியதோர் நூலதனை யடக்கஞ்செய்தோர்-மேன்மைபெற்று ஞானநெறி விளங்கும்பாரு, மெச்சியதோர் நூலதனை வினையம்வைத்து - வெகுவினையம் வைத்தப்பார் முத்தியாமே. (96)

முத்தியாம் சித்தியாந் தொட்டதெல்லாம்-மோட்சநெறி யுண்டாகு முன்னோர்சொன்னார், புத்தியாங் கருமறைப்பு வெளியாய்த் தோன்றும் - பூதலத்தில் நீயுமொரு சித்தனுவாய், சத்தியாய் நின்றதொரு ஜோதிபாதம் - தான்கிடைத்து ரவிமதியிற் சார்ந்துவாழ்வாய், பத்தியாய் நீயிருந்து உலகவாழ்க்கைப் - பழங்கதைபோலாகுமென்று சடத்தைப்பாற்றே. (97)

போற்றுவது உயிர்போலே யிந்தக்காண்டம் - பொன்னேடி யிந்தநூல் பொருள்சொல்லாதே, சாற்றுவது உன்றவக் குறைவேபெறத் - தானவனாய் நீயிருந்து யிந்தநூலை, பாற்றுவது பயனறிந்து பொருளைக்கண்டு - பரமகுரு பாதமது கெதியென்றெண்ணி, கூற்றுவனுந் தான்விலகக் குருமுடித்துக்கொண்டு - குருசொன்ன மொழிதவறு திருந்துவாழே. (98)

வாழ்வதுதான் பேரின்ப வாழ்வேவாழ்வு - வையகத்து வாழ்க்கையெல்லா மசகமாகும், வாழ்வதுதான் பேரின்ப வாழ்க்கையென்றால் - வானமுதற் பூமியெல்லாம் வணங்கும்பாரு, வாழ்வதுதான் சத்திசிவம் ரெண்டுங்கொண்டு - வளர்ந்தஉடல் வாழ்க்கையல்லோ வாழ்க்கையாகும், வாழ்வதுதா னிந்தநூ லிந்துகாண்டம் - வாழ்க்கையென்ற சிவயோகி வாழ்க்கைதானே. (99)

வாழ்க்கையென்ற சிவன்வாழ்க்கை சத்திவாழ்க்கை -வளமானமாலயனும் ருத்ரவாழ்க்கை, வாழ்க்கைபெற்ற பதினெண்பேர் வாழ்க்கைவாழ்க்கை - மதிரவியும் நின்றஉடல் வாழ்க்கையாகும், வாழ்க்கைபெற்ற குருசீஷன் பெற்றவாழ்க்கை - மனமகிழ்ந்து யான்சொன்ன கருவின்வாழ்க்கை, வாழ்க்கைபெற்றுக் கற்பமுண்ட பெரியோர்வாழ்க்கை-மனுநீதி பரிபாஷை வாழ்க்கைமுற்றே. (100)

தானென்ற உட்கருவின் மூலவாழ்க்கைத் - தாயான வெளிக் கருவின் தலத்தில்வாழ்க்கை, தேனென்ற செண்டினுடை வாழ்க்கை யாலே - சித்தரிஷி தவமுனிவர் பெற்றவாழ்க்கை, மானென்ற சிவ சத்தி யானவாழ்க்கை - வையகமும் பிரபஞ்ச மானவாழ்க்கை, கோனென்ற வென்குருவுஞ் சிவனுஞ்சொன்ன - குருமுடிக்கும் பரி பாஷை வாழ்க்கைமுற்றே. (101)

—o—

அகஸ்தியர் பரிபாஷை 300

முற்றிற்று.

மதுரை யானைக்கல்தெரு வித்துவான் மு. குழந்தைவேலுப் பிள்ளை அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்தச் சங்கிரகம் அச்சிடலானது.

உ

குமரன் துணை.

பரிபாஷையின் அறிவிப்பு.

இதற்கு முன்னர் அச்சிட்டிருக்கும் அகஸ்தியர் பரிபாஷை ஐநூறில், முதற்காண்டம் நூறும் இரண்டாங் காண்டம் நூறுமட்டுமே அகஸ்தியமுனிவரால் அருளப்பெற்றதென, பலவேட்டுச் சுவடிகள் மூலம் தெரியவருகிறது. மற்றும் மூன்றுகாண்டங்களினுள்ள முந்நூறு பாடல்கள் இராமதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளியதை அத்துடன் சேர்த்து ஐந்து காண்டமெனப் பெயரிட்டு அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது எமக்குக்கிடைத்திருக்கும் ஓலை ஏட்டுச்சுவடியினின்று அகஸ்தியர் பரிபாஷை ஐநூறில், மேற்கூறிய இரண்டு காண்டம் நீங்கலாக மீதி மூன்று காண்டங்களைத் தனியாகஅச்சிட்டிருக்கிறது.

சுமார் 100 வருடங்கட்கு முன் சில மகான்களிடமிருந்த ஏட்டுச்சுவடியில் அவ்விதம் இணைக்கப்பட்டிருந்தமையால் சேர்த்து அச்சிட்டிருக்கிறார்களேயொழிய வேறல்ல. தற்போது என்னிடம் அநேக ஓலை ஏட்டுச் சுவடிகள் கிடைத்தமையால் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்துப்பார்த்து, ஒத்துமையாயுள்ள இரண்டுகாண்டத்தைநிறுத்தி மூன்றுகாண்டத்தைச் சுத்தப்பதிப்பாக அச்சிட்டு எவரும்வாங்கிப் பார்க்கும்பொருட்டு சொற்ப விலையே ஏற்படுத்தியிருக்கிறேன்.

எவரால் அருளப்பெற்றதென்றாலும் அநுபவத்திற்கும் முன் சொன்னவிஷயங்கள் பின்னால் முடிவடைந்திருக்கிறதாவென்றும் யூகித்தறிய வேண்டியதே நம் கடமை.

இங்ஙனம்,

ஸ்ரீ இ. ராம. குருசாமிக்கோன்.

புத்தக விளம்பரம்.

இதனால் சகலமான கனவான்களுக்குந் தெரிவிப்பது யாதெனில், வயித்திய வாத சாஸ்திரங்களும் யோக ஞான சாஸ்திரங்களும் சுத்தப்பதிப்பாக என்னாலச்சிட்டுத் தயாரிலிருக்கிறது. வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு எழுதி வி. பி. யிலாவது நேரிலாவது கிரையத்திற்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விபரம்.

1. அகஸ்தியர் பரிபூரணம் உ௱ரு-ம் அதற்கு சூஸ்திரம் உ௰-ம் ... ... 0—4—0
2. ஷை பூரணச்சூஸ்திரம் உ௱௰சு ... ... 0—4—0
3. ஷை வயித்தியத்தின் சுருக்கம் உரையுடன் ... 0—8—0
4. ஷை பரிபாஷை கூ௱ ... ... 0—10—0
5. ஷை செந்தூரம் கூ௱ ... ... 0—8—0
6. ஷை அமுதகலைஞானம் ௧உ௱ ... ... 1—0—0
7. ஷை வயித்தியகாவியம் ௧௲ ... ... 0—12—0
8. சட்டைமுனிவர் முன்ஞானம் பின்ஞானம் உ௱... 0—4—0
9. பிரமமுனிவர் வயித்தியம் கூ௱அய் ... ... 0—8—0
10. புலிப்பாணி வயித்தியம் ௫௱ உரையுடன் ... 0—10—0
11. இராமதேவர் சிவயோகம் உ௱ ... ... 0—4—0
12. சுப்பிரமணியர் ஞானம் உ௱ ... ... 0—4—0
13. ஷை ஞானம் ௫௱ ... ... 0—12—0
14. செருடாரூடம், செருட பஞ்சாட்சர ஆரூடம், சத்தியாரூடம், [illegible]ரூடம், தேவியாரூடம், காக[illegible]ரூடம், [illegible]ரூடம், மந்திராரூடம், [illegible] வைத்திய, விஷ, [illegible]காரங்களுடன் ... ... 1—8—0
15. [illegible]ஞான சாஸ்திரத்தை [illegible] ஒன்பது பாகம் [illegible] முடிந்திருக்கிறது. 1-வது திருமூலர் சுப்பிரமணியர் கோர்வையும், 2-வது போகர் காலாங்கி கோர்வையும், 3-வது [illegible]ப்பிள்ளை புசண்டர் கோர்வையும், 4-வது [illegible]முனி கோர்வையும், 5-வது [illegible] கோர்வையும், 6-வது இராம[illegible] கோர்வையும், 7-வது சட்டை[illegible]யும், 8-வது உரோமரிஷி கோர்வையும், 9-வது கருவூரார் கோர்வையுமாக அச்சிட்டிருக்கிறது. பாகம் 1-க்கு ... ... 1—0—0

☞ இ. ராம. குருசாமிக் கோன்,
புஸ்தகஷாப், புதுமண்டபம், மதுரை.